

Θ ΕΚΚΛΗΣΙΟΛΟΓΟΣ

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΚΑΙ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΥ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΝΤΟΣ - ΙΔΡΥΤΗΣ, ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΣ Κ. ΚΟΛΛΟΠΟΥΛΟΣ
Ακρωτηρίου 55 - Εδρα: Μαραγκοπούλου 5 - ΤΗΛ. 2610 341.515 - 222.392 - ΕΤΟΣ 8ο - ΣΑΒΒΑΤΟ 26 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 2014 - ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 359- ΤΙΜΗ 1 ευρώ

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΗ ΠΑΤΡΩΝ
ΠΑΣΧΑ ΚΥΡΙΟΥ ΠΑΣΧΑ**
**"Τον αναστάντα εκ νεκρών
και φωτίσαντα πάντα, δεύτε
προσκυνήσωμεν"**

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΕΣ 3,4&5

**Μεγαλοπρεπής ο εορτασμός στη χαρά Της
Γηροκομιτίσσης, για την ΑΝΑΣΤΑΣΗ του ΥΙΟΥ της**

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ ΣΕΛΙΔΑ 12

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΓΛΥΚΙΑΣ ΜΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

ΑΝΑΛΥΤΙΚΑ
ΣΤΗΝ 10η ΣΕΛΙΔΑ

Εορτή Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης

ΠΑΝΗΓΥΡΙΖΕ ΤΟ ΠΑΡΕΚΚΛΗΣΙΟ
ΤΟΥ ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΑΓ. ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ ΠΑΤΡΩΝ

Την Τρίτη του Πάσχα το πρωί, τελέσθηκε Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία στο παρεκκλήσιο του Ιερού Ναού Αγίου Νεκταρίου Πατρών, που είναι αφιερωμένο στους Νεοφανείς Αγίους, Ραφαήλ, Νικόλαο και Ειρήνη. Μαρτύρησαν στην Λέσβο (9 Απριλίου του 1463 μ.Χ., την Τρίτη της Διακαινησίμου).

Ο Άγιος Ραφαήλ υπήρξε Πρωτοσύγκελλος του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Μετά την άλωση της Πόλης και πολλές περιπλανήσεις στην Μακεδονία, ο Ιθακήσιος Άγιος στην καταγωγή, μετέβη στην Μυτιλήνη και συγκε-

κριμένα στην παλαιά μονή του Γενεσίου της Θεοτόκου, μαζί με τον υποτακτικό του Άγιο Νικόλαο.

Σε μια επιδρομή των Τούρκων στο μοναστήρι, συνέλαβαν τον Άγιο Ραφαήλ και τον Άγιο Νικόλαο, τη Μεγάλη Πέμπτη του 1463 μ.Χ.. Ακολούθησαν σκληρά και ανηλεή βασανιστήρια και ο Άγιος Ραφαήλ μαρτύρησε διασφαγής με πολύ σκληρό τρόπο.

Ο Άγιος Νικόλαος πέθανε μετά από βασανισμούς, από ανακοπή καρδιάς, δεμένος σε ένα δένδρο.

Μαζί με τους Αγίους συνάθλησε και η μόλις δώδεκα χρονών νεάνιδα **Ειρήνη**, θυγατέρα του Βασιλείου, προε-

στού της Θέρμης. Οι ασεβείς αλλόθρησκοι της απέκοψαν το ένα χέρι και ακολούθως την έβαλαν σε ένα πιθάρι και κατέκαυσαν την αγνή αυτή παρθένο, υπό τα βλέμματα των δύστυχων γονέων της, οι οποίοι και θρηνούσαν γοερά για τον φρικτό θάνατο του παιδιού τους.

Στην Θεία Λειτουργία προέστη και ομίλησε ο Αρχιμανδρίτης π. Χρύσανθος Στελλάτος (προϊστάμενος του Ναού), ο Αρχιμ. π. Ιγνάτιος Κασπίρης, ο εφημέριος του Ναού π. Δημήτριος Χατζηθανασίου και ο διάκονος Κασσιανός Ιατρού.

Ο π. Χρύσανθος αναφέρθηκε στο μαρτύριο και την μαρτυρία των νεοφανών Αγίων Ραφαήλ, Νικολάου και Ειρήνης και προέτρεψε τους αγιοφιλείς πιστούς να δίνουν την χριστιανική τους μαρτυρία στον σύγχρονο κόσμο της κρίσεως και της πνευματικής αδιαφορίας.

Το απόγευμα της Εορτής τελέσθηκε ο Αναστάσιμος Εσπερινός και κατόπιν η Λιτάνευσις της Εικόνας των Αγίων περίξ του Ιερού Ναού.

ΦΩΤΟ: Από το i-n-ag-nektariou-patron.blogspot.gr

ΕΒΔΟΜΑΔΙΑΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΠΑΤΡΩΝ

ΚΩΔΙΚΟΣ
8259

Ο Εκκλησιολόγος

ΙΔΡΥΤΗΣ - ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

Αλέξανδρος Κ. Κολλιόπουλος

Μαραγκοπούλου 5 - Τ.Κ. 26331 - ΠΑΤΡΑ

τηλ. & FAX: 2610 / 222392 και 341515

E-mail: alexkoll@otenet.gr

& ekklisiologos@gmail.com

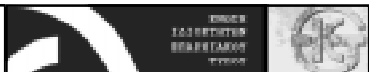
ΕΤΗΣΙΕΣ ΣΥΝΔΡΟΜΕΣ

Ιδιώτες - Ελλάδα 50 ευρώ

Ευρώπη 100 ευρώ

Αμερική, Ασία, Αυστραλία, Αφρική 200 ευρώ

Μέλος της:

Και ει τις εις μόνην έφθασεν την ενδεκάτην, μη φοβηθεί την βραδυότητα. Φιλότιμος γαρ ων ο Δεσπότης, δέχεται και τον έσχατον καθάπερ και τον πρώτον...και τον ύστερον ελεεί και τον πρώτον θεραπεύει. Κακείνω δίδωσι και τούτου χαρίζεται...ουκούν εισέλθετε πάντες εις την χαράν του Κυρίου.

Ώρα μία και μισή μεταμεσονύκτιο, καθώς περιμέναμε να κοινωνήσουμε, ο νους μου ξεστράτησε σε χρόνια παιδικά τότε που αραδιάζαμε ένα σωρό ψέματα στο κατηχητικό όπου και μας εξομολογούσαν προκειμένου να μας αφήσουν να κοινωνήσουμε.

Θυμήθηκα τον ποιητή: **Ζητάνε έλεος**

**στις προσευχές και τα κεριά
της Κυριακάτικης λειτουργίας
ερμηνεύοντας
το «νίψον ανομήματα».
Την υπόλοιπη εβδομάδα
παραμένουν φανατικοί
στο...μόνον όψιν**

(Σ. Ιντζεγιάννη - Φαρισαίοι)

Πόσοι άραγε εξομολογούμαστε συνειδητά για τα όχι μόνον «έργω» αλλά κυρίως για τα «εν διανοί-α».

Αγαθόν εστίν εξομολογήσθε. Ας εξομολογηθώ λοιπόν δημόσια.

Στα χρόνια του Δημοτικού, είχα την τύχη ή την ατυχία να είμαι παιδί του κατηχητικού. Η ατυχία ή-

ταν που μας έκανε κατηχητικό δυο φορές την εβδομάδα ο Παπάζογλου καθηγητής θεολόγος στο εκεί γυμνάσιο.

Το κατηχητικό του άρχιζε και τελείωνε με τα περίφημα καζάνια της κολάσεως στα οποία θα καιγόμαστε γιατί παραβήκαμε κάποια από τις 10 εντολές. Τι αμαρτία θα είχαμε κάνει 8 ή 9 ετών; Η θα είχαμε σπάσει κάποιο τζάμι παίζοντας ή θα είχαμε κλέψει ένα μήλο από τον μανάβη ή θα είπαμε ψέματα στη μάνα μας, το συνηθέστερο, τα οποία ανακάλυπτε, γιατί γύριζε στα σπίτια μας (μια σταλιά τόπος η Άρτα τότε κι αυτός παθιασμένος με την εξομολόγησή) και ρώταγε τι κάναμε για να μη μπορούμε να του κρυφτούμε.

Ήταν τόσο παραστατικός και ασυμβίβαστος και επεδόρασε τόσο στην ψυχροσύνθεσή μας που ακόμη και έφηβος, πεταγόμεντα βράδια κάθιδρος με εφιάλτες, νομίζοντας ότι με κυνηγούσαν οι δαίμονες της κολάσεως με τις τεράστιες πηρούνες τους.

Ο άλλος που μας έκανε κατηχητικό ήταν ο παπά-Κώστας ο παπάς της ενορίας μας, που το κατηχητικό του επικεντρωνότανε μόνο στην κλεψιά κι αυτό γιατί

όσοι βοηθούσαμε στο ιερό, του κλέβαμε τις λειτουργίες που φύλαγε στην κασέλα του, τόσο που αναγκάστηκε να βάλλει κλειδαριά ασφαλείας με συνδυασμό αριθμών. Αυτή τη φορά γυρίζαμε ανάποδα την κασέλα και ξεκαρφώνοντας μια σανίδα κλέβαμε μια λειτουργία. Το κόλπο ανακαλύφτηκε βέβαια και ο παπάς μας έδωξε για δυο βδομάδες από το ιερό. Κάπως έτσι μισήσαμε την εξομολόγηση και αρχίσαμε να κρύβουμε τα πάντα, για να γλιτώσουμε από τα φοβερά καζάνια της κολάσεως.

Ο τρίτος κατηχητής μας στην 3^η ή 4^η δημοτικού ήταν ένας καλόγερος ο π. Συνέσιος Κτενάς, ένας άγγελος Κυρίου. Ήξερε πολύ λιγότερα από τον Παπάζογλου, αλλά σε κέρδιζε. Το δικό του κατηχητικό άρχιζε και τελείωνε με τη λέξη αγάπη. Δεν έπαιρνε αποουσίες, δεν πήγαινε στα σπίτια μας να φοβερίσει τους γονείς μας αν δεν μας στέλνανε στο κατηχητικό και από αυτόν μάθαμε ότι ο Θεός είναι αγάπη, είναι φως, είναι χαρά και το σπουδαιότερο ότι ο Θεός είναι μακρόθυμος και όχι μνησίκας. Ότι ο Θεός είναι η μόνη ελπίδα για μια άλλη ζωή χωρίς τέλος.

Ωστόσο το κακό που μας είχε κάνει ο Παπαζογλου ήταν ανεπανόρθωτο. Μισήσαμε τόσο την εξομολόγηση, που δεν εξομολογηθήκαμε ξανά ή κρύβαμε ότι θα οδηγούσε στα ...καζάνια της κολάσεως. (Για την ιστορία να σημειώσω ότι παρ' όλα

αυτά, είχα πάρει το πρώτο βραβείο του κατηχητικού,

ένα λεύκωμα του Αγίου Όρους, που επεδόρασε τόσο

επάνω μου ώστε μεγάλος πια, να δεθώ μ' αυτό και

πηγαίνοντας συνεχώς δέκα χρόνια, να γράψω ένα από

τα (συγχωρήστε μου τον εγωισμό) ωραιότερα βιβλία

που έχω γράψει Το «Κομπσοχοίνι στο Άγιο Όρος».

Εκεί επάνω ξαναβρήκα την εξομολόγηση κοντά

στον μακαριστό πατέρα Φίλιππο ηγούμενο τότε της

Μεγίστης Λαύρας. Αυτός ο γλυκός, τόσο ήρεμος άνθρωπος

του Θεού, μου έμαθε την αξία της εξομολόγησης. Κάθε φορά

έβγαινα αληθινά άλλος άνθρωπος. Ξαλάφρωνα. Ο

άλλος φημισμένος εξομολόγος καθώς λέγανε ή-

ταν ο π. Νικόλαος στα Κατούνεϊκα. Αλλά ήταν τυπι-

κός. Απρόσωπος. Είχα την εντύπωση πως είχε γραμ-

μένες τις ερωτήσεις και τις

χώριζε σε κατηγορίες α-

μαρτημάτων. Ίσως. Πως να κρίνεις τον εξομολόγο που

έχει πείρα ψυχαναλυτή και φώτιση Θεού;

Τα σκεφτόμουν όλα αυτά καθώς περίμενα στη σειρά

να κοινωνήσω και νομίζω πως ήταν η ευκαιρία να εξο-

μολογηθώ δημόσια. Έστω και την ενδεκάτην ζητώ

γνωμην από όλους σας για να ξανακοινωνήσω.

"ΚΑΘ' ΟΔΟΝ"

Του Σταύρου Ιντζεγιάννη

ΕΞΟΜΟΛΟΓΗΣΗ

Ο αρθρογράφος και συγγραφέας κ. Σταύρος Ιντζεγιάννης παρουσιάζει κάθε Δευτέρα, περίπου στις 9.30 το βράδι, στον

Ο κ. Στ. Ιντζεγιάννης στο "ΛΥΧΝΟ"

τηλεοπτικό Σταθμό της τοπική μας Εκκλησίας "ΛΥΧΝΟΣ" την εκπομπή "ΤΕΡΙ-PEM".

Πάσχα στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε η Μεγάλη Εορτή της Λαμπροφόρου Αναστάσεως του Κυρίου, στην Ιερά Μητρόπολη Πατρών και με την συμμετοχή χιλιάδων Λαού σε όλους τους Ιερούς Ναούς και τις Ιερές Μονές.

Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, εχοροστάτησε στην τελετή της Αναστάσεως και ετέλεσε την Θεία Λειτουργία, στον Ιερό Ναό του Αγίου Αποστόλου Ανδρέου Πολιούχου Πατρών, όπου χιλιάδες πιστοί συμμετείχαν τόσο στην Ακολουθία της Αναστάσεως, όσο και στην Αναστάσιμη Θεία Λειτουργία.

Επίσης χιλιάδες Πατρινών και άλλων επισκεπτών από άλλα μέρη, συμμετείχαν στον Εσπερινό της Αγάπης που τελέστηκε στον Ιερό Ναό του Πολιούχου Πατρών Αγίου Ανδρέου, χοροσταντούτος του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. Χρυσόστομου.

Στον Εσπερινό συμμετείχαν σχεδόν όλοι οι Ιερείς και Διάκονοι της Ιεράς Μητροπόλεως.

Μετά τον Εσπερινό ο Σεβασμιώτατος, προσέφερε στον Ιερό

Κλήρο και τον ευσεβή Λαό, που μετέβησαν στο Επισκοπείο συνοδεύοντας την Ιερά Λιτανεία της Αναστάσεως, το παραδοσιακό αυγό και το κουλούρι.

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ο Αρχιμανδρίτης π. **Αμβρόσιος Γκουρβέλος** (αριστερά στη φωτο), ανέγνωσε το Ευαγγέλιο του Εσπερινού της Αγάπης στην Ομηρική γλώσσα, ενώ ο Πρεσβύτερος π. **Ιωάν. Νικόπουλος**, στην Σερβική.

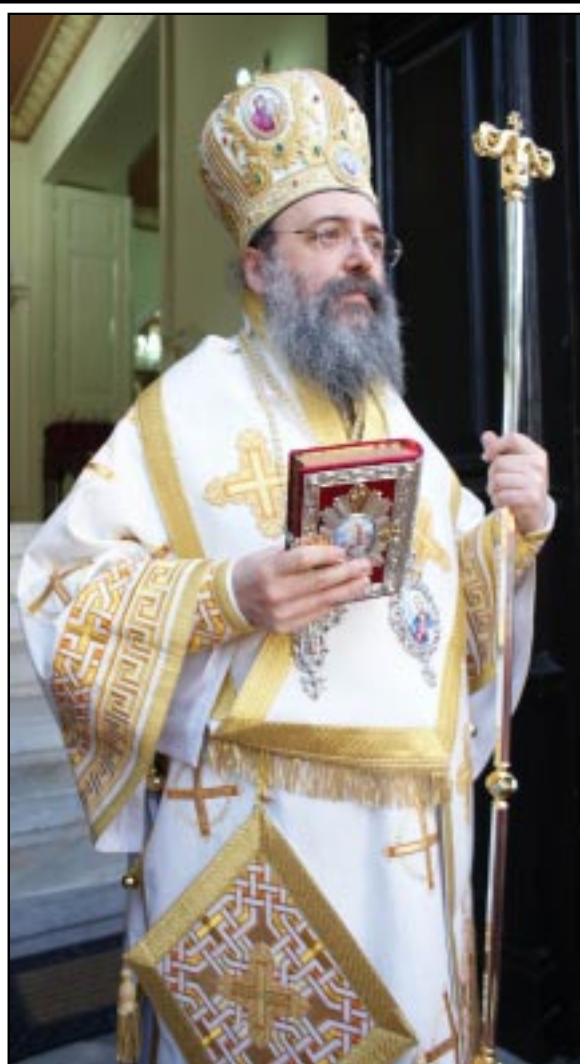
Οι Αρχιμανδρίτες π. **Προκόπιος Κόρδας** (αριστερά στη φωτο), ανέγνωσε το Ευαγγέλιο στην Ιταλική γλώσσα, ενώ ο π. **Πέτρος Μποζίνης** στην Γαλλική.

Ο πρώτος τη τάξη Διάκονος της Ι.Μ. Πατρών, **Σεραφείμ Αργυρόπουλος**, από Άμβωνος ανέγνωσε το Ευαγγέλιο στην Ελληνική γλώσσα.

ΦΩΤΟΡΕΠΟΡΤΑΖ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΣΠΕΡΙΝΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

Ιερός Κλήρος και ο ευσεβής Λαός, κατέκλυσαν το Επισκοπείο

ΕΙΣ ΜΝΗΜΗΝ ΤΟΥ π. ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΟΠΟΥΛΟΥ

Ο 1ος Λαϊκός Αγώνας Δρόμου Εγλυκάδος

ΤΙΜΗΣ ΕΝΕΚΕΝ ΘΑ ΤΙΜΗΘΟΥΝ ΟΙ ΠΑΤΡΙΝΟΙ:

- * ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ (1ος στους Πανευρωπαϊκούς το 1994)
- * ΘΕΟΦΑΝΗΣ ΤΣΙΜΙΓΚΑΤΟΣ (Αργυρός Βαλκανιονίκης το 1974 και πέντε φορές Πανελληνιονίκης)
- * ΝΙΚΟΣ ΑΡΓΥΡΟΠΟΥΛΟΣ (Χάλκινος Βαλκανιονίκης το 1979 και μία φορά Πανελληνιονίκης)
- * ΙΩΑΝΝΗΣ ΚΑΥΚΑΣ (Βαλκανινίκης στα 10.000 βάδην)
- * ΝΟΡΑ ΔΡΑΚΟΥ (1η Μεσογειονίκης στα 100 μ. ελεύθερο στη κολύμβηση το 2013)

Για πρώτη φορά στα χρονικά, η τοπική μας Εκκλησία διοργανώνει Μικτό Λαϊκό Αγώνα Δρόμου 5.500 μέτρων εντός της πόλεως των Πατρών.

Συγκεκριμένα, υπό την αιγίδα της Ιεράς Μητροπόλεως Πατρών, την Κυριακή (του Θωμά) 27 Απριλίου (11.30 π.μ.), η ενορία του Αγίου Ανδρέου Εγλυκάδος, με τις ευχές και τις ευλογίες του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρών κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ, διοργανώνει Μικτό Λαϊκό Αγώνα Δρόμου που θα έχει αφετηρία και τερματισμό τον Ι. Ν. Αγ. Ανδρέου Ε-

γλυκάδος.

Ο αγώνας διεξάγεται εις μνήμη του αειμνήστου Γέροντος π. Δημητρίου Αθα-

νασιόπουλου, ο πνευματικό και κοινωνικό έργο.

Επίσης, έπαθλο θα δοθεί σε κατηγορία νικητών

νασιόπουλου, εφημέριου της ενορίας επί πολλά έτη, έχοντας επιδείξει σπουδαί-

στην μνήμη του αξέχαστου Εγλυκαδιώτη δρομέα, Πρωταθλητού Ελλάδος

και Βαλκανιονίκου, Πέτρου Παπαγεωργίου, που εκοιμήθη σε νεαρά ηλικία μετά από ατύχημα στο Αίγιο, το 1982.

Πρόεδρος της Οργανωτικής Επιτροπής είναι ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πατρών κ.κ. Χρυσόστομος, ενώ, συμμετάσχουν ο π. Κων/νος Αθανασόπουλος (εφημέριος της ενορίας) ο πρόεδρος του ΣΕΓΑΣ Δυτ. Ελλάδος κ. Ευάγγελος Τζελάτης, ο παλαιός αθλητής στίβου της Εθνικής Ομάδος και της Παναχαϊκής - δημοσιογράφος κ. Ηλίας Σωτηρόπουλος, η κα Γεωργία Μητρογιάννη προϊσταμένη Γραφείου Φυσικής Α-

γωγής Β' Εκπαίδευσης, και ο παλαιός δρομέας της ομάδας "Πάτρι" - εκδότης κ. Αλέξανδρος Κολλιόπουλος.

* Θα τιμηθεί ο Πατρινός 1ος νικητής Πανευρωπαϊκού Πρωταθλήματος το 1994 των 200 μ. Γεώργιος Παναγιωτόπουλος, ο πρώην Πρωταθλητής Ελλάδος - Βαλκανιονίκης του μαραθωνίου δρόμου, Νικόλαος Αργυρόπουλος, ο πρώην Πρωταθλητής Ελλάδος στον Μαραθώνιο Δρόμο, Θεοφάνης Τσιμιγκάτος, και η Πατρινή Πρωταθλήτρια Ελλάδος και 1η Μεσογειονίκης 2013 στην Κωνσταντινούπολη, Νόρα Δράκου.

* Στους τρεις πρώτους

νικητές θα δοθούν αναμνηστικά έπαθλα

* Μετά το πέρας του αγώνος στον αύλειο χώρο του Ναού, θα υπάρχει πολιτιστικό πρόγραμμα με παραδοσιακούς χορούς και τραγούδια, ενώ στους δρομείς θα δοθεί κέρασμα.

* Η Συμμετοχή είναι ΕΝΤΕΛΩΣ ΔΩΡΕΑΝ.

ΔΗΛΩΣΤΕ ΣΥΝΤΟΜΑ
ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΣΤΑ
ΤΗΛΕΦΩΝΑ:

6979694309 π. Κων/νος Αθανασόπουλος,
6985874775 κ. Ηλίας Σωτηρόπουλος,
6942507002 κ. Αλέξανδρος Κολλιόπουλος.

Αθρόα η προσέλευσις των Πατρινών στο Επισκοπείο, το απόγευμα της Κυριακής του ΠΑΣΧΑ

Ο νυν Δήμαρχος Δυτικής Αχαΐας και υποψήφιος Δήμαρχος Πατρέων κ. Ανδρέας Παναγιωτόπουλος.

Η τ. πρόεδρος του Δημοτικού Συμβουλίου Πατρέων και υποψ. Δήμαρχος Πατρέων, κα Βίβιαν Σαμούρη

Ο νυν Δημοτικός Σύμβουλος και υποψήφ. Δήμαρχος Πατρέων κ. Ανδρέας Τζουραμάνης

Η πρόεδρος του εν Πάτριας Παραρτήματος της Πανελληνίου Ενώσεως Θεολόγων κα Δήμητρα Κόρδα - Κωτσάκη

Ο επί σειρά πολλών ετών Δήμαρχος Πατρέων κ. Ανδρέας Καράβοντας.

Ο υπεύθυνος του Τεχνικού Γραφείου της Ι.Μ. Πατρών κ. Δημήτριος Αλεξάκης

ΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΣΕΒΑΣΜΙΩΤΑΤΟΥ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΟΥ ΠΑΤΡΩΝ κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

Στη νεανική~φοιτητική παρέα Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου

Κατά τη διάρκεια της Μεγάλης Τεσσαρακοστής είχαμε την ξεχωριστή ευλογία να έχουμε ως ομιλητή σε μία από της συναντήσεις της παρέας μας, που ανελλιπώς πραγματοποιούμε εδώ και μία δεκαετία κάθε Τρίτη στον Ι.Ν. του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη μας κ.κ. Χρυσόστομο. Τον υποδεχτήκαμε σύμφωνα με τα λόγια του αγίου Ιγνατίου: «Όπου αν φανή ο επίσκοπος, εκεί το πλήθος ήτω, ώσπερ όπου αν η Ιησούς Χριστός, εκεί η καθολική εκκλησία.», αφού άλλωστε κατά τον Δοσίθεο Ιεροσολύμων ο επίσκοπος «ζώσα εστίν εικών του Θεού επί της Γης». Ο Μητροπολίτης μας στην συνέχεια ανέπτυξε μία επίκαιρη ομιλία, που συνδύαζε θέματα από την καθημερινότητα, την Κυριακή της ορθοδοξίας, την εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά, τη σχέση Εκκλησίας και εκκλησιών κ.α. Ακολουθούν αποσπάσματα από την ομιλία, προς πνευματική οικοδομή και των υπολοίπων.

Όσο σας αγαπάει κανείς τόσο ωφελείται ο ίδιος. Όταν αγαπάς έναν άνθρωπο προσφέρεις στον εαυτό σου μεγίστην υπηρεσίαν, λέγει ο Άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος, διότι έχεις αφενός μεν τη χάρη του Θεού, αφετέρου δεν ευφραίνεσαι εσωτερικά διότι βλέπεις μέσα από την αγάπη που προσφέρεις να ζεις εσύ ο ίδιος.

Αυτή η προσπάθεια γίνεται σε μια πολύ δύσκολη εποχή που οι άνθρωποι δεν ασχολούνται με τα πνευματικά θέματα, μάλιστα οι νέοι άνθρωποι όπως είστε εσείς, οι περισσότεροι, όχι όλοι. Αποτελείτε λοιπόν μια εξαίρεση. Ενώ θα μπορούσατε αυτή την ώρα να είσαστε σε κάποια άλλη ενασχόληση σε κάποιον άλλο χώρο, να βλέπετε τηλεόραση ή να ασχολείστε με το ίντερνετ ή με οποιαδήποτε άλλη ενασχόληση εσείς παρά ταύτα έρχεστε εδώ στον άγιο Ιωάννη το θεολόγο και είσαστε αφενός μεν κάτω από την προστασία του Θεού και κάτω από την χάρη της Παναγίας μας, αφετέρου δε, κάτω από τις πρεσβείες του αγαπημένου μαθητού του κυρίου μας ο οποίος αξιώθηκε μεγίστης τιμής από το θεό αφού επήρε και την μητέρα του θεού κοντά του, «εις τα ίδια αυτην έλαβεν», και την είχε ως ότου εκοιμηθεί η Κυρία Θεοτόκος.

Θα ήθελα να πω μερικά πράγματα για την Εκκλησία, βέβαια θα μου πείτε τι καινούριο θα πεις, αφού για την εκκλησία τα ξέρομε, και όμως είναι πολλά τα οποία δεν ξέρομε, και επειδή τα αγνοούμε δεν μπορούμε να είμαστε σωστά μέλη της εκκλησίας. Ξέρετε, οι άνθρωποι σήμερα δεν έχουν βαθιά συνείδηση του τι είναι η Εκκλησία, απλώς πιστεύουν κάπως αορίστως, δεν έχουν συγκεκριμενοποιήσει την πίστη. Η ορθόδοξη είναι η ορθή πίστη, ποία όμως είναι η ορθή πίστη;

Η ορθόδοξη είναι η ορθή πίστη περί του ενός Θεού, του μόνου αληθινού Θεού. Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν ότι υπάρχει Θεός, όπως έλεγαν και οι αρχαίοι Έλληνες «Εύροις δ' αν επιών πόλεις ατειχίστους, αγραμμάτους, αβασιλεύτους, αοίκους, αχρημάτους, νομίσματος μη δεομένους, απείρους θεάτρων και γυμνασίων. Ανιέρου δε πόλεως και αθέου... ουδείς έστιν, ουδ' έσται γεγονώς θεατής», περπατώντας λέει μπορείς να βρεις πόλεις που να μην έχουν κατοίκους, που να μην έχουν βασίλεια, που να μην έχουν νόμισμα κτλ, αλλά ανίερο και άθεο πόλη δε θα βρεις πουθενά. Όλοι οι άνθρωποι πιστεύουν σε κάποιο Θεό, πιστεύουν ότι υπάρχει μια ανωτέρα δύναμη, αλλά όταν λέμε ορθόδοξη πίστη εννοούμε την πίστη στον ένα και μόνο αληθινό Θεό.

Και ποιος είναι αυτός ο αληθινός Θεός; Είναι Αυτός που δημιούργησε τον σύμπαντα κόσμο, που τον αναδημιούργησε όταν ήλθε η ώρα, όταν δηλαδή έγινε άνθρωπος ο Θεός, ανέβηκε στον σταυρό, κατέβηκε στον Άδη, ανέστη εκ νεκρών, ανελήφθη κτλ και ίδρυσε την αγία Εκκλησία. Την μόνη Εκκλησία, μια είναι η Εκκλησία! Να λοιπόν, ορθόδοξη είναι και η πίστη στην μία, αγία, αποστολική και καθολική Εκκλησία. Η Εκκλησία λοιπόν είναι ο ίδιος ο Χριστός, είναι το σώμα του Χριστού, εμείς είμαστε τα μέλη αυτού του σώματος, είμαστε δηλαδή μέλη της Εκκλησίας. Τι σημαίνει αυτό; Ότι πιστεύουμε ορθόδοξα, δηλαδή ορθά, γνήσια εις τον αποκεκαλυμμένο Θεό, ότι κατέχουμε την αποκεκαλυμμένη αλήθεια.

Τί είναι η αποκεκαλυμμένη αλήθεια; Αυτά που πιστεύουμε δεν μας τα είπε κάποιος άνθρωπος, δεν μας τα απεκάλυψε κάποιος Άγγελος, δεν τα εφηύρε κάποιο ανθρώπινο μυαλό αλλά είναι αποκάλυψη του ίδιου του Θεού. Να λοιπόν τι πιστεύουμε, πράγματα τα οποία μας αποκάλυψε ο ίδιος ο Θεός. Ούτε άγγελος, ούτε άνθρωπος, αλλά Αυτός ο Κύριος μας έδιδε και μας έσωσε. Αυτή είναι η πίστη μας, αυτή είναι η ορθόδοξη.

Τί άλλο πιστεύουμε; Πιστεύουμε ότι ο άνθρωπος έχει μοναδική αξία, δεν είναι απλώς προϊόν της τύχης, ένα «λογικό καλάμι» όπως έλεγε ένας φιλόσοφος «ρίζωμένο στο βούρκο της γης», αλλά είναι το δημιουργήμα του Θεού για το οποίο ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος λέγει: «**Άνθρωπος εστί το περισπούδαστον του Θεού ζών**», δεν είμαστε ζώα, με την έννοια δηλαδή των αλόγων όντων, αλλά είμαστε τα περισπούδαστα ζώα, και ζώνον εννοεί αυτό που έχει ζωή. Εμείς είμαστε έλλογα ζώα, είμαστε λογικά όντα δηλαδή και ουχί άλογα, εδώ είναι η διαφορά με τα άλλα όντα. Και λέει παρακάτω: «**δι' ον (δια το οποίο) Ο Δεσπότης μου εσφάγη, και το αίμα αυτού εξέχεεν υπέρ ανθρώπου**», βλέπετε με πόσο θαυμασμό μιλάει ο άγιος Ιωάννης ο Χρυσόστομος για τον άνθρωπο, που είναι το τελειότερο δημιουργήμα του Θεού;

Αυτός λοιπόν ο άνθρωπος πόσες φορές έγινε αντικείμενο εκμεταλλεύσεως από τον ίδιο τον άνθρωπο, πόσες φορές έγινε αντικείμενο ηδονής, αντικείμενο συμφέροντος κ.ο.κ. Ο άνθρωπος πολλές φορές για τον άνθρωπο έγινε λύκος, Homo homini lupus όπως έλεγαν οι αρχαίοι Λατίνοι. Να λοιπόν γιατί πιστεύουμε στη μεγίστη αξία του ανθρώπου, όποιος και αν είναι αυτός ο άνθρωπος, μικρός, μεγάλος, άσπρος, μαύρος, άντρας, γυναίκα, Έλληνας, μη Έλληνας κλπ. Ανεξάρτητα φυλής, γλώσσας, θρησκείας, αγαπάμε τον κάθε άνθρωπο.

Αυτή λοιπόν είναι η ορθόδοξη πίστη μας, αλλά όχι μόνο πιστεύουμε ορθόδοξα αλλά λατρεύουμε και ορθόδοξα το Θεό. Δεν έχουμε μια αφηρημένη πίστη, και δεν δοξάζουμε έτσι το Θεό, αλλά έχουμε μία συγκεκριμένη τάξη την οποία έχουμε παραλάβει από την Εκκλησία. Παραδείγματος χάριν, λέμε την Κυριακή της Ορθοδοξίας ότι τιμάμε τον Θεό «εν Εικονίσμασι», σημαίνει αυτό ότι έχουμε το εικόνισμα του Κυρίου, της Παναγίας και των αγίων, και «η της εικόνας τιμή επί το πρωτότυπον διαβαίνει», δεν τιμάμε δηλαδή το ξύλο ή το χρώμα αλλά το πρόσωπο το οποίο εικονίζει **{Όπως διευκρινίστηκε προς το τέλος της ομιλίας η ορθόδοξη έκφραση της Αγίας Τριάδος είναι η εικόνα της φιλοξενίας του Αβραάμ}**. Και επειδή οι εικόνες αγιάζονται μέσα εις την Εκκλησία γι αυτό και έχουμε τις λεγόμενες θαυματουργές εικόνες. Αυτό δεν μπορεί να το καταλάβει κανείς που δεν ζει μέσα εις την Εκκλησία, δεν μπορεί να καταλάβει την αξία της θαυματουργικής εικόνας, αυτή την ευλογία δεν μπορεί να την καταλάβει κάποιος άνθρωπος ο οποίος είναι εικονοκλάστης, δεν σέβεται δηλαδή την εικόνα του προσώπου του Κυρίου, κατ' επέκτασιν την Παναγία και κατ' επέκτασιν τον άνθρωπο ως εικόνα του Θεού ο οποίος είναι δημιουργημένος «κατ' εικόνα και καθ' ομοίωσιν» του Θεού.

Να λοιπόν που είναι το βασικό σημείο διαφοράς των ορθόδοξων Χριστιανών με όλους τους άλλους, ότι λατρεύουμε ορθόδοξα το Θεό, μέσα από στοιχεία τα οποία αγιάζουν εξαιτίας της κοινωνίας των προσώπων με το Θεό. Είναι μια βαθιά θεολογία της Εκκλησίας, την οποία ένας άνθρωπος που δεν βιώνει την εκκλησιαστική ζωή δεν μπορεί να την ζήσει.

Η εορτή του Αγίου Γρηγορίου του Παλαμά μιλάει για την μυστική ζωή, την εσωτερική ζωή των ιερών ησυχάζοντων που σημαίνει ότι βίωναν ορθόδοξα αυτή τη σχέση τους με τον «εν Τριάδι προσκυνούμενον Θεόν» εν αντιθέσει με την δύση, όπως τον Βαρλαάμ τον Καλαβρό μοναχό, ο οποίος κορόιδευε τους αγιορείτας μοναχούς επειδή γονατιστοί προσήχοντο και τους χαρακτήριζε ομφαλοσκόπους, ότι κοιτάζαν δηλαδή τον ομφαλό τους και δεν προσήχοντο, δεν μπορούσε να καταλάβει τη μυστική ζωή της προσευχής.

Βλέπεις έναν άνθρωπο που κάθεται γονατιστός και προσεύχεται και λες ότι είναι αφηρημένος; Του μιλάς και δεν σου μιλάει, είναι αποκομμένος από τον κόσμο. Πράγματι έτσι είναι, αποκομμένος από τον κόσμο, αυτή είναι η σχέση η ορθόδοξη του ανθρώπου με το Θεό. «**Δεν βλέπω τίποτε άλλο**», λέγει ο άγιος Συμεών ο νέος Θεολόγος, «**μπροστά μου, δίπλα μου, παρά μόνο το Θεό και κάποια φορά που περπατούσα, ένιωσα ότι με εγκατέλειψε ο Θεός, έχασα αυτή την επικοινωνία, και άρχισα να κλαίω**». Σαν το παιδί που όταν είναι κοντά στον πατέρα έχει μιαν ασφάλεια και όταν χάσει τον πατέρα αισθάνεται μιαν ανασφάλεια.

Αυτή την μυστική, εσωτερική ζωή ζούμε μέσα εις την Εκκλησία, αυτό είναι το βίωμά μας με τον Θεό. Αυτό το ζει ο άνθρωπος μόνο μέσα στην Εκκλησία. Γι' αυτό δεν φτάνει απλώς να λες πιστεύω στο Θεό, αλλά να είσαι μέλος της Εκκλησίας συνειδητό και μέσα από τα μυστήρια της Εκκλησίας να βιώνεις αυτή την σχέση. Ο Άγιος Νικόλαος Καβάσιλας λέει ότι η Εκκλησία «**εν τοις μυστηρίοις σημαίνεται**», δεν υπάρχει Εκκλησία έξω από τα μυστήρια.

Σήμερα βλέπετε οι άνθρωποι ζουν μια περισσότερο εξωμυστηριακή ζωή. Πώς οι άνθρωποι δεν σκέφτονται βαθιά, εσωτερικά, αυτήν τη σχέση της κάθε ψυχής με τον Θεό. Δεν είναι απλά τα πράγματα. Είμαι Χριστιανός, αλλά έχω να πάω στην Εκκλησία από τότε που έγινε ο γάμος μου, η πάω στην εκκλησία μόνο για το μνημόσυνο ενός γείτονα ή όταν με κάλεσαν σε ένα βάπτισμα. Βλέπετε πώς γίνεται έτσι τα μυστήρια; Ή σε ένα γάμο. Δεν σου αρέσει που είναι η Εκκλησία στολισμένη από μόνη της; Έχει τις αγιογραφίες, τα μανουάλια, το τραπέζι με τα κηροπήγια. Αλλά όλος αυτός ο στολισμός, όλα αυτά τα χρήματα τι τα θέλεις; Τι εξυπηρετούν; Έ-

να κοσμικό γεγονός έχει καταντήσει, γιατί δεν βιώνουμε εσωτερικά το μυστήριο. **Η Εκκλησία είναι η ζωντανή σχέση του ανθρώπου με το Θεό.** Είπα πριν ότι μία είναι η Εκκλησία, η ορθόδοξη Εκκλησία. Δεν υπάρχει άλλη Εκκλησία. Ότι άλλο ονομάζεται Εκκλησία δεν έχει την έννοια αυτής της σχέσεως των μελών του σώματος του Χριστού με τον Χριστό που παρέχει η ορθόδοξη Εκκλησία και η οποία είναι καθολική Εκκλησία.

Τον όρο καθολική Εκκλησία τον έχει καπηλευθεί η δυτική παπική εκκλησία. Εις μίαν, Αγίαν, Καθολικήν και Αποστολικήν Εκκλησίαν. Εμείς είμαστε δηλαδή η ορθόδοξη, καθολική και αποστολική Εκκλησία. Λέμε προτεσταντική εκκλησία, δεν είναι Εκκλησία αυτό, μία συγκέντρωση ανθρώπων, ή αντίστοιχα η Ρωμαιοκαθολική εκκλησία. Μία είναι η Εκκλησία του Χριστού!

Ακούτε για την ένωση των εκκλησιών, και λένε ότι είμαστε ανθενωτικοί. Όχι, είναι ψέμα αυτό! Εμείς είμαστε ενωτικοί. Αλλά πώς θα γίνει η ένωσης της Εκκλησίας; Θα πρέπει για να γίνει η ένωσης να αφήσουν την πλάνη τους αυτοί που είναι πλανεμένοι και να έρθουν εις την αλήθεια, όχι να πάμε εμείς εις την πλάνη. **Πότε φύγατε από την Μια Εκκλησία;** Το 1054 δεν έγινε το οριστικό σχίσμα; Το 867 έγινε το πρώτο σχίσμα και το 1054 το οριστικό. Μέχρι τότε τι γινότανε; Όλα μαζί δεν ήταν; Γιατί τότε τα αλλάξατε; Και όμως λένε, εσείς θα έρθετε σε εμάς.

{Για λείψανα του Αγίου Ανδρέου που έχουν καθολικοί} - Από που ήρθε το λείψανο του Αγίου Ανδρέου εκεί; Από την Κωνσταντινούπολη. Πώς ήρθε; Το κλέψατε, όπως και τα άλλα λείψανα των αγίων. Όπως τον Σταυρό του Αγίου Ανδρέου που τον πήρατε στην Γαλλία με τις σταυροφορίες, και ευτυχώς, έδωσε ο Θεός και σώθηκε, ότι σώθηκε, από τον Σταυρό και ήρθε το 1980 πάλι εδώ.

Με αυτή τη λογική δεν μπορεί να υπάρχει συνεννόηση. Θα πρέπει να αφήσουμε την πλάνη, να αφήσουμε το ψέμα, όσα δεν είναι πράγματα του Θεού, όσα δεν είναι ορθόδοξα πράγματα, και έτσι να γίνει η ένωσης. Δεν μπορούμε να αποστούμε της αληθείας.

Όπου είναι ο επίσκοπος εκεί είναι και η Εκκλησία, ο επίσκοπος είναι εις τόπον και τύπον Χριστού και εκείνος ο οποίος που εγγυάται την ενότητα της Εκκλησίας. Δεν μπορεί δηλαδή κάποιος να κάνει ότι θέλει χωρίς να έχει την άδεια και την ευλογία του επισκόπου.

Λόγω της ύψιστης σημασίας που έχει η ανάσταση του Χριστού, πολεμήθηκε όσο κανένα άλλο γεγονός. Αλλά για τον ίδιο λόγο και αποδεικνύεται η ιστορικότητά της όσο κανένα άλλο γεγονός της παγκοσμίου ιστορίας.

Η επαλήθευση των προφητειών και των προρρήσεων του ίδιου του Χριστού, ο άδειος τάφος με τα οθόνια αδιατάρακτα, οι μαρτυρίες των μυροφόρων γυναικών, οι μαρτυρίες των μαθητών, που υπήρξαν αυτόπτες και αυτήκοι μάρτυρες του τάφου του αγγέλου και των εμφανίσεων του αναστάντος, η μετάνοια των ανθρώπων, η ίδρυση της εκκλησίας, καθιστούν το γεγονός αναντίλεκτο.

Γελόιος υπήρξε ο ισχυρισμός των σταυρωτών του Χριστού ότι οι μαθηταί έκλεψαν το σώμα και διέδωσαν ψευδώς ότι αναστήθηκε. Ένα γεγονός λαμπρότερο από τον ήλιο δεν μπορούσε να επισκιαστεί από τον κονιορτό των ψευδολογιών, που εξαπέλυσε το ηττημένο ιουδαϊκό ιερατείο. Σειρά ερωτημάτων αποδεικνύει τη γε-

Η ΑΝΑΣΤΑΣΗ ΤΟΥ ΧΡΙΣΤΟΥ

λοιότητα του ισχυρισμού.

Αν το σώμα του Χριστού το έκλεψαν οι μαθηταί του, σύμφωνα με τη συκοφαντική δυσφήμιση των αρχιερέων, γιατί δεν το έκλεψαν προτού εγκατασταθεί φρουρά στον τάφο; Και πως τόλμησαν οι μαθηταί να πλησιάσουν τον τάφο, για να κλέψουν το σώμα, αφού τρομοκρατήθηκαν και διασκορπίστηκαν ως πρόβατα μη έχοντα ποιμένα, πριν ακόμη εκπνεύσει ο Ιησούς πάνω στο σταυρό;

Και πώς είδαν τους «κλέφτες» οι φύλακες, αφού κοιμώντο; Οι κοιμώμενοι βλέπουν; Γνωρίζουμε ότι συχνά βλέπουν βέβαια, αλλ' αυτά που βλέπουν είναι όνειρα. Πώς μπορούν να λογαριαστούν για μάρτυρες οι κοιμώμενοι φύλακες; Και πώς κοιμήθηκαν όλοι οι φρουροί, όντας στρατιώτες του αυστηρότερου στρατού του κόσμου, του ρωμαϊκού, που προέβλεπε θάνατο στον κοιμώμενο φρουρό; Και πώς δεν ξύπνησαν από το θόρυβο της αποκυλίσεως του τεραστίου λίθου, που έκλεινε την είσοδο του τάφου; Πώς δεν ξύπνησε κανένας; Τόσο βαθιά κοιμώντο όλοι;

Και πώς οι μαθηταί, όταν μπήκαν στον τάφο για να κλέψουν το σώμα του Χριστού, δεν άρπαξαν το σώμα, όπως ήταν τυλιγμένο με τα οθόνια, και δεν έφυγαν αμέσως, πριν ξυπνήσουν οι φρουροί και τους συλλάβουν; Γιατί χρονοτρίβησαν προκειμένου να βγάλουν τα οθόνια; Και τι νόημα είχε να βγάλουν τα οθόνια; Και πως δεν διαταράχθηκε το σχήμα των οθονίων, αλλά παρέμειναν ατόφια στο σχήμα του σώματος του Χριστού; Και πως ξεκόλλησαν το σώμα από τα οθόνια, που είχαν κρυσταλλώσει και είχαν γίνει ένα πράγμα με τη σάρκα; Και γιατί πήραν το σώμα γυμνό;

Και γιατί οι Ρωμαίοι στρατιώτες δεν καταδίωξαν και

στηθεί; Με ποια λογική; Θα έπλαθαν την ανάσταση αυτοί που άκουσαν να τους λέει ο Χριστός πολλές φορές ότι την τρίτη ημέρα θ' αναστηθώ, και τελικά δεν αναστήθηκε και εξαπατήθηκαν;

Για ποιο λόγο θα μπουν σε νέα περιπέτεια και σε κινδύνους για ένα ψέμα; Και πού θα στηρίζονταν για τη διάδοση του ψεύδους; Στην ανύπαρκτη δεινότητα του λόγου τους, αυτοί που ήταν οι πιο αμαθείς απ' όλους;

Στα πολλά χρήματα; Μα αυτοί ούτε παπούτσια δεν είχαν ούτε ένα ραβδί. Στην ένδοξη καταγωγή τους; Αλλ' αυτοί ήταν άσημοι, προερχόμενοι από άσημους προγόνους. Από το πλήθος τους; Μα αυτοί 11 ήταν όλοι κι όλοι. Στις υποσχέσεις του διδασκάλου τους; Μα αφού εκείνος δεν αναστήθηκε, ούτε και οι υποσχέσεις του ήταν αληθινές. Και με ποιο σθένος; Ο κορυφαίος από τους μαθητάς δεν μπόρεσε ν' αντέξει τον έλεγχο της θυρωρού. Και οι υπόλοιποι, όταν τον είδαν δεμένο, διασκορπίστηκαν. Πως θα πήγαιναν αυτοί σ' όλη την οικουμένη και θα κήρυτταν ένα μύθο;

Ό,τι και να κάνουν κι ό,τι κι αν πουν οι εχθροί της αλήθειας, οι τότε και οι νυν, η ανάσταση του Χριστού είναι ένα γεγονός. Το μέγιστο γεγονός της ιστορίας του κόσμου. Και έχει υψίστη και πολλαπλή σημασία. Η ανάσταση του Χριστού είναι η βάση της πίστεως, πάνω στην οποία στηρίζεται όλο το οικοδόμημα της μιας αγίας καθολικής και αποστολικής εκκλησίας. Η ανάσταση του Χριστού αποδεικνύει τη θεότητα του. Ο Χριστός έλεγε ότι είναι Υιός του Θεού, μία ουσία με τον Πατέρα, ότι ο ίδιος θα ανέσταINE το σώμα του («**Λύσατε τον ναόν τούτον και εν τρισίν ημέραις εγερῶ αυτόν**»). Και το απέδειξε. Αν δεν ανασταίνονταν, θ' αποδεικνυόταν πλάνος. Αλλά τώρα

με την ανάστασή του απέδειξε ότι είναι αληθινός, ότι είναι ο Κύριος της ζωής και του θανάτου, Κύριός μας και Θεός μας.

Χωρίς την ανάσταση όλα θα ήταν μάταια και θα είχαν καταρρεύσει. Με την ανάσταση όλα αποκτούν νόημα, ωραιότητα και θέλητρο. Η ανάσταση γεμίζει τα πάντα με ελπίδα αισιοδοξία χαρά και δόξα.

Νυν πάντα πεπλήρωται φωτός ουρανός τε και γη και τα καταχθόνια.

εορταζέτω γουν πάσα κτίσις την έγερσιν Χριστού.

εν η εσπερέωται.

Κι εμείς λοιπόν, πιστεύοντας στην ανάσταση του Χριστού, σωζόμαστε και δοξαζόμαστε. Κατά την ημέρα της κοινής αναστάσεως θ' αναστηθούμε με σώμα άφθαρτο και ένδοξο, όμοιο με το αναστημένο σώμα του Κυρίου. Έτσι δυνατό με τη σιγουριά της αναστάσεως και της αιωνίου ζωής, μπορούμε να μνηστηρίσουμε μαζί με τον απόστολο Παύλο το θάνατο.

«Που σου θάνατε το κέκτον; Που σου άδη το νίκος;».

ΤΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ Γ. ΣΙΑΜΑΚΗ (Αρχιμανδρίτου Ιεροκήρυκος)

Μικροφωνικές εγκαταστάσεις Ιερών Ναών & Πνευματικών Κέντρων

- Μελέτη
- Εγκατάσταση
- Αναβάθμιση
- Επισκευή
- Ασύρματες φορητές συσκευές

ΤΙΓΚΑΣ ART

ΕΔΡΑ Τσαμφοδού 37, 262 22 Πάτρα
τηλ 2610. 330005, κιν 6947. 429400
ΑΘΗΝΑ Μισοϋλή 5, Άνω Ηλιούπολη
e-mail tigas@tigas.gr site www.tigas.gr
blog www.tigasartsound.blog-pot.gr
facebook www.facebook.com/tigas.gr

ΒΕΞΗΡΕΤΗΣΗ ΠΡΙΝ & ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΩΛΗΣΗ

δεν συνέλαβαν τους «κλέφτες», και δεν πήραν το σώμα του νεκρού πίσω, και δεν το παρέδωσαν στους Ιουδαίους για να το περιφέρουν μέσα στην Ιερουσαλήμ, για να δουν οι άνθρωποι ότι δεν αναστήθηκε, αλλά εκλάπη; Και γιατί δεν τιμωρήθηκαν οι μαθηταί για την κλοπή, και οι φύλακες για την αμέλεια τους και τον ύπνο τους σε ώρα υπηρεσίας;

Οι φύλακες, αν τελικά κοιμώντο, και οι μαθηταί βρήκαν τον τάφο αφύλακτο και έκλεψαν το σώμα, θα προτιμούσαν να πουν ότι το σώμα αναστήθηκε, παρά να ομολογήσουν ότι κοιμώντο. Διότι μια τέτοια ομολογία θα ήταν αυτοκαταδίκη τους. Αλλά παρά ταύτα είπαν ότι κοιμώντο. Γιατί; Διότι έτσι τους είπαν οι αρχιερείς να πουν, έτσι τους συνέφερε, προκειμένου να συκοφαντήσουν την ανάσταση. Έτσι συνέφερε και στους φύλακες, που πληρώθηκαν αδρά. Όντως γελοία η μαρτυρία τους μεταβάλλεται σε επιχείρημα υπέρ της αναστάσεως. Διότι αυτοί πήγαν στον Πιλάτο και ζήτησαν φρουρά. Αυτοί σφράγισαν τον τάφο. Αυτοί αυτοδιαψεύστηκαν.

Και τότε μπορούσαν οι μαθηταί να κλέψουν το σώμα; Το Σάββατο; Μα το Σάββατο απαγορεύονταν κάθε κίνηση λόγω αργίας. Και πως θα έπειθαν το λαό ότι αναστήθηκε; Τί θα έλεγαν; Τί θα έκαναν; Με τί καρδιά θα υποστήριζαν οι δειλοί αυτοί ένα νεκρό; Ποια ανταμοιβή θα περίμεναν από το νεκρό; Αυτοί, ενώ ακόμη ζούσε ο διδασκαλός τους, και απλώς πιάστηκε, έφυγαν και τον εγκατέλειψαν. Και μετά το θάνατό του επρόκειτο να υποστηρίξουν με θάρρος ένα ψέμα, αν δεν είχε ανα-

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΤΑΝΑΣΤΗΣ ΠΑΤΡΩΝ

Από την Κυριακή των Μυροφόρων, 4 Μαΐου 2014, αρχίζει στον Ιερό Ναό μας το θερινό πρόγραμμα, με την τέλεση καθ'εκάστη Κυριακή δύο Θεϊνών Λειτουργιών ως εξής:

* Α) Θ. Λειτουργία, Σάββατο βράδυ 10.00 - 1.00 μετά μεσονύκτιον

* Β) Θ. Λειτουργία, Κυριακή πρωί 7.00-10.00

* **Παράλληλα**, από την Δευτέρα 28 Απριλίου μέχρι την Παρασκευή 7 Ιουνίου (προ της Πεντηκοστής), θα τελεστεί το καθιερωμένο Αναστάσιμο Σαρανταλείτουργο, από 6:45 έως 8:45.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ Η ΒΟΗΘΕΙΑ

Τη Δευτέρα του Θωμά (28 Απριλίου 2014), πανηγυρίζει με κάθε Εκκλησιαστική λαμπρότητα ο Ιερός Ναός του νοσοκομείου μας, «ΠΑΝΑΓΙΑ Η ΒΟΗΘΕΙΑ»

27/4 ΚΥΡΙΑΚΗ ΕΣΠΕΡΑΣ: Ώρα 7:00 – 8:45
Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ'αρτοκλασίας και θείου κηρύγματος. Λιτανεία Ιερών Εικόνος εντός του Νοσοκομείου.

28/4 ΔΕΥΤΕΡΑ ΠΡΩΙ: Ώρα 7:00 – 10:00
Αρχιερατική Θεία Λειτουργία, υπό του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου μας κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ.

28/4 ΔΕΥΤΕΡΑ ΕΣΠΕΡΑΣ: Ώρα 7:00 – 8:00
Ιερά Παράκλησις εις την «ΠΑΝΑΓΙΑ ΒΟΗΘΕΙΑ»

ΑΓΙΟΓΡΑΦΙΚΟΣ ΟΙΚΟΣ (από το 1928)

«ΤΖΕΛΑΤΗ

ΘΙΔΗ ΘΕΙΑΣ ΛΑΤΡΕΙΑΣ - ΔΩΡΑ
ΑΘΑΝΑΣΙΟΣ ΤΖΕΛΑΤΗΣ

**Έκθεση
Αγιογραφίας,
γκραβούρες
αυθεντικές**

ΓΕΡΟΚΩΣΤΟΠΟΥΛΟΥ 29Α - ΠΑΤΡΑ
ΤΗΛ.: 2610/272.692,
ΚΙΝ.: 6979675316

e-mail:
gelatis@hotmail.com

Ο Εσπερινός της Αγάπης, στην Γηροκομίτισσα

Ο π. ΣΥΜΕΩΝ

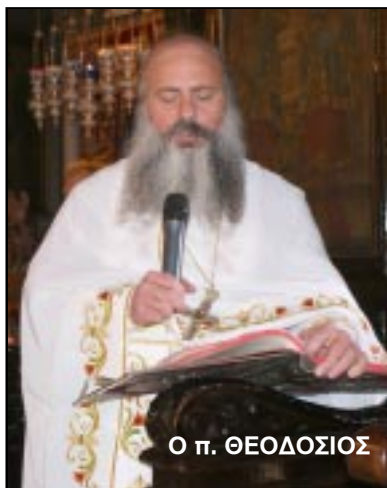
Αξίζει να υποβληθεί κανείς στον κόπο και να βρεθεί το πρωί της Κυριακής του Πάσχα (ώρα 10.30 π.μ.) σ' ένα από τα Μοναστήρια της Παναγίας της Γηροκομίτισσας ή της Παναγίας της Ομπλίτισσας, όπου τελείται ο Εσπερινός της Αγάπης.

Ο Εσπερινός ονομάζεται και «Αγάπη», επειδή ο Χριστός σταυρώθηκε και αναστήθηκε για την αγάπη των ανθρώπων. Για να μπορέσει ο άν-

θρωπος να μορφώσει λυτρωτική σχέση κοινωνίας με το Θεό. Για να αποκτήσει ο άνθρωπος προοπτική σωτηρίας, μια προοπτική θεμελιωμένη στην άφθαρτη, άνευ όρων και ορίων αγάπη του Θεού για τον άνθρωπο.

Εμείς, ανεβήκαμε στην Γηροκομίτισσα. Ικανοποιητική η συμμετοχή των πιστών και κανείς δεν υπήρχε που να μη κρατάει την πασχαλιάτικη λαμπάδα του αναμμένη.

Χοροστάτησε ο Καθηγούμενος της Μονής Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Χατζής, ενώ συμμετείχαν οι Αδελφοί της Μονής π. Θεοδόσιος Τσιτσιβός, π. Αμβρόσιος Γκουρβέλος, π. Χρυσόστομος Μπαρούσης, π. Θεόκλητος Παντελίδης, π. Προκόπιος Κόρδας οι Διάκονοι, Ιωακείμ, Κων/νος, Ιερόθεος, Παΐσιος, και ο Πρωτο-

Ο π. ΘΕΟΔΟΣΙΟΣ

πρεσβύτερος π. Ανδρέας Γεωργακόπουλος (προϊστάμενος Ι.Ν. Αγίας Τριάδος Πατρών) και ο Πρεσβύτερος π. Ιωάννης Μπαρούσης (υπεύθυνος του ναυδρίου Αξιο Εστίν).

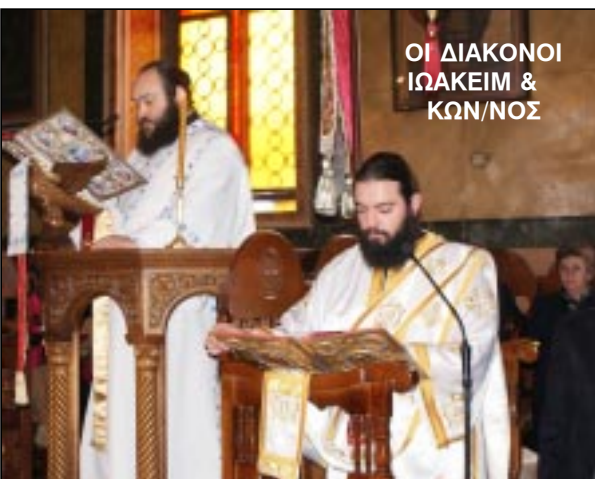
Καθώς προχωρεί ο Αναστάσιμος Εσπερινός και φθάνει η υπερτάτη στιγμή της «Εισόδου», ψάλλουν όλοι μαζί το «Φως ιλαρόν», και δοξολογούν «φωναίς αισίαις» «εν ενί στόματι και μια καρδιά» «Πατέρα Υιόν και Άγιον Πνεύμα Θεόν», γιατί τούτο είναι το χρέος και η έκφρασις της ευγνωμοσύνης για την σωτηρία του κόσμου, με την άφατο ενανθρώπησι του Υιού και Λόγου Ιησού Χριστού, με την φιλόνητο Σταύρωσή και την ζωφόρο Ανάστασή Του.

Το Ιερό Ευαγγέλιο αναγνώσθηκε στην Ομηρική (μελωδικά) από τον Ηγούμενο π. Συμεών, στην Γαλλική από τον π. Θεοδόσιο, στην Ιταλική από τον π. Προκόπιο, στην Αγ-

γλική και Ελληνική από τους Διακόνους Ιωακείμ και Κων/νο αντίστοιχα. Η απόδοση του Ιερού Ευαγγελίου και σε άλλες ξένες γλώσσες έχει τον συμβολισμό να διατρανωθεί παγκοσμίως η εποχή της Αναστάσιμης ελπίδας.

Λέγεται όμως, ότι η παράδοση της μετάφρασης και απόδοσης του Ευαγγελίου στις γλώσσες των χριστιανικών λαών ξεκίνησε από την Κωνσταντινούπολη, όπου λόγω του Οικουμενικού Πατριαρχείου παρευρίσκονταν πολλοί ξένοι Ορθόδοξοι διπλωμάτες, οι οποίοι ήθελαν να ακούνε το Ευαγγέλιο και στη γλώσσα τους.

Κατόπιν σχηματίσθηκε πομπή με προορισμό το μεγάλο Αρχονταρίκι της Μονής, όπου έβωθεν αυτού έγινε η Απόλυσις. Κατόπιν, όλοι οι παρευρισκόμενοι, από το χέρι του Ηγουμένου π. Συμεών έλαβαν ως ευλογία το παραδοσιακό κόκκινο αυγό και εν συνεχεία ασπάσθηκαν τις εικόνες της Αναστάσεως που κρατούσαν οι Ιερείς και τον Τίμιο Σταυρό οι Διάκονοι, ανταλλάσσοντας Αναστάσιμες ευχές.

ΟΙ ΔΙΑΚΟΝΟΙ
ΙΩΑΚΕΙΜ &
ΚΩΝ/ΝΟΣΗ ΑΠΟΛΥΣΙΣ
ΕΞΩΘΕΝ ΤΟΥ
ΑΡΧΟΝΤΑΡΙΚΙΟΥ

Υποδοχή του Αγίου Φωτός στην Ι.Μ. Πατρών

Με αρκετή καθυστέρηση, λόγω της κακοκαιρίας το Μεγάλο Σάββατο το βράδυ στις 10.45, έγινε η υποδοχή του Αγίου Φωτός, από τον Σεβασμιώτατο Μητροπολίτη Πατρών κ.κ. Χρυσόστομο, έξωθεν από το Επισκοπείο. Κατά την παραλαβή του Αγίου Φωτός ανεπύμφθη δέησις και εν συνεχεία εσχηματίσθη πομπή και το Άγιο Φως μετεφέρθη στον Ιερό Ναό Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου του Επισκοπείου, όπου εψάλη ο

αρχαίος ύμνος «Φώς ι-
λαρόν...» και από την ωραί-
α πύλη του Ναού εδόθη
το ανέσπερο Φως σε ό-
λους δια χειρός του Σεβα-
σμιωτάτου.

Για την παραλαβή του Α-

γίου Φωτός, μετέβησαν στον Εθνικό Αερολιμένα, οι Αιδεσιμ/τοι Ιερείς π. Ερμό-
λαος Μασσαράς, Προϊστά-
μενος του Ιερού Ναού Αγ.
Σοφίας Πατρών και ο π. Βα-
σίλειος Δημητρόπουλος,
Προϊστάμενος του Ιερού
Ναού Παναγίας Αλεξωτίσ-
σης Πατρών.

Στα διόδια του Ρίου ανέ-
μεναν το Άγιο Φώς απε-
σταλμένοι του Σεβασμιω-
τάτου και τη συνοδεία αν-
δρών της Αστυνομίας τό
μετέφεραν στον χώρο υπο-
δοχής.

Η υποδοχή έγινε σε συ-
γκινητικό αλλά και ενθου-
σιαστικό αναστάσιμο κλίμα,
κρουομένων των κωδώνων
των δύο Ναών του Αγ. Αν-
δρέου Πατρών.

Το Άγιο Φως μετεφέρθη
σε όλες τις Ενορίες και τις
Μονές της Ιεράς Μητρο-
πόλεως για την τελετή της
Αναστάσεως.

Το αναστάσιμο τροπάριο «Χριστός ανέστη εκ νεκρών»

Είναι γνωστός σε όλους τους Χριστιανούς, ακόμη και στα μικρά παιδιά, ο κυριώτερος ύμνος του Πάσχα, το «Χριστός ανέστη εκ νεκρών, θανάτω θάνατον πα-
τήσας, και τοις εν τοις μνήμασι ζωήν χαρισάμενος». Χρησιμοποιείται ποικιλοτρόπως και συνεχώς για 40 ημέρες, από την Λαμπρά Κυριακή μέχρι την Τετάρτη της αποδόσεως (πριν από την εορτή της Αναλήψεως)· είναι και ύμνος και ευχή και απολυτίκιο και θριαμβευ-
τικός παιάνας και προσευχή και έναρξης και εφύμνιο και απόλυσις και καθημε-
ρινός χαιρετισμός και ομο-
λογία πίστεως. Κανένας
άλλος ύμνος της Εκκλησί-
ας δεν είναι ίσως τόσο α-
γαπητός, τόσο γνωστός,
τόσο πολύχρηστος.

Οι ύμνοι της Εκκλησίας
χωρίζονται σε διάφορες
κατηγορίες· ιδιόμελα, προσόμοια, δοξαστικά, εφύμνια,
στιχηρά, απολυτίκια, κοντάκια, καθίσματα, χερουβικά,
κοινωνικά, και λοιπά. Το «Χριστός ανέστη» δύσκολα
θα το κατέτασσε κάποιος σε μία μόνο κατηγορία, διότι
έχει πολλαπλή χρήση. Παρ' όλα αυτά λόγω της συντο-
μίας του, του περιεκτικού του νοήματος και του συνη-
θεστέρου τρόπου χρήσεώς του στην ορθόδοξη λα-
τρεία μπορούμε να πούμε ότι ανήκει κυρίως στην κα-
τηγορία των απολυτικών. Γύρω όμως από αυτήν την
θέση έχουν εκφραστεί από παλαιότερα κάποιες αντιρ-
ρήσεις.

Ο μακαριστός θεολόγος και τυπικάριος Γεώργιος
Μπεκατώρος υπεστήριζε και έγραφε ότι «το Χριστός
ανέστη, επειδή ούτε είναι ούτε επιγράφεται απολυτί-
κιο, αντενδείκνυται να ψάλληται ως επισφραγιστι-
κόν απολυτικίου» (Τάξις 1992, υποσημείωσις 69, σελ.
153). Αυτό το έγραφε, για να υποστηρίξει ότι σε μνή-
μη αγίου κατά την διακαινήσιμο εβδομάδα μετά το
απολυτίκιο του αγίου δεν πρέπει να επαναλαμβάνε-
ται το «Χριστός ανέστη», αλλά να ψάλλεται το ομόηχο
στο προηγούμενο απολυτίκιο πρώτο θεοτοκίο. Βεβαίως
η θέση αυτή ως προς την σειρά των τροπαρίων είναι
ορθή και σύμφωνη με την αρχαία τάξη· τούτο άλλωστε
δέχονται και εφαρμόζουν αρχαία και νεώτερα τυπικά
όπως το Τυπικόν της λαύρας του αγίου Σάββα, τα
χειρόγραφα τυπικά των μονών του Άθω, και το προ-
ολίγων ετών εκδοθέν Σύστημα Τυπικού (βλέπε Σ.Τ.
§1191 και σημ. 884). Το επιχείρημα όμως του αειμνή-
στου τυπικολόγου, με το οποίο προσπαθούσε να στη-
ρίξει την ορθή τάξη των απολυτικών, δεν ήταν σωστό,
αλλ' ωφείλετο πιθανώς σε παρεξήγησι.

Πράγματι το «Χριστός ανέστη» δεν επιγράφεται α-
πολυτίκιο, αλλά τροπάριον. Όμως στο Τυπικόν του
αγίου Σάββα όλα τα απολυτίκια ονομάζονται τροπά-
ρια και όχι απολυτίκια. Επίσης στα αθωνικά τυπικά (τα
οποία προέρχονται κατά βάσιν από το Τυπικόν του α-
γίου Σάββα) οι όροι τροπάριον και απολυτίκιο εναλ-
λάσσονται αδιακρίτως. Αλλ' και στο τυπικόν του πρω-
τοψάλτου Κωνσταντίνου, που εκδόθηκε το 1851 από
το Οικουμενικό μας Πατριαρχείο και το οποίο ισχύει

μέχρι την αναθεώρησή του από τον Γεώργιο Βιολάκη το
1888, βλέπουμε να εναλλάσσονται οι όροι τροπάριον
και απολυτίκιο ή και να χρησιμοποιούνται ταυτόχρονα
όπως στα εξής παραδείγματα.

Σελ. 13, τέλος εσπερινού· «Νυν απολύεις. Τρισάγιον
κτλ., το αναστάσιμον απολυτίκιο...», ενώ στην σελ. 14·
«Και αρχόμεθα του όρθρου... Το Θεός Κύριος, το ανα-
στάσιμον τροπάριον δις και το θεοτοκίον».

8 Σεπτεμβρίου (σελ. 23)· «...μετά την λιτήν το τροπά-
ριον της εορτής· το αυτό και
εις το Θεός Κύριος εκ τρί-
του».

13 Νοεμβρίου (σελ. 46)·
«...μετά την λιτήν το τροπά-
ριον του αγίου, θεοτοκίον,
και απόλυσις».

25 Δεκεμβρίου (σελ. 70)·
«...και άμα η δοξολογία, το
απολυτίκιο τροπάριον, η ευλόγησις και η θ. λειτουργία
του Χρυσοστόμου...», το τροπάριον Η γέννησίς σου Χρι-
στέ ο Θεός ημών. Κοντάκιον Η παρθένος σήμερον...»

Γενικώς στο τυπικόν του Κωνσταντίνου πιο πολύ χρ-
σιμοποιείται ο όρος τροπάριον και λιγώτερο ο όρος απο-
λυτίκιο. Στο τυπικόν του Βιολάκη, το οποίον είναι το
μέχρι σήμερα επισήμως ισχύον Τυπικόν της Μεγάλης
Εκκλησίας, χρησιμοποιείται σχεδόν αποκλειστικώς ο ό-
ρος απολυτίκιο, και σπανίως εναλλάσσεται με τον όρο
τροπάριον, όπως στην ακόλουθη περίπτωση (Προθεωρία
§35, σελ. 28 της εκδόσεως έτους 1888)· «το απολυτίκιο
του όρθρου της Κυριακής Σήμερον σωτηρία» (δύο φο-
ρές)· και παρακάτω, στο κεφάλαιο «Τυπική Διάταξις της
εν Κυριακή ακολουθίας» στο τέλος του όρθρου (σελ. 56)·
«Ο δε β' χορός μετά την δοξολογίαν ψάλλει το τροπά-
ριον Σήμερον σωτηρία τω κόσμω γέγονε· και ούτως
άρχεται η λειτουργία».

Από τα παραπάνω συνάγεται ότι παλαιότερα τα απο-
λυτίκια ωνομάζονταν συνήθως τροπάρια και ότι ο όρος
απολυτίκιο είναι λίγο μεταγενέστερος, σημαίνει απολυ-
τήριος (δηλαδή καταληκτήριος) ύμνος και μάλλον πρό-
κειται περί ουσιαστικοποιημένου επιθέτου, που προήλθε
ίσως από την φράση «απολυτίκιο τροπάριον», η οποία
διασώθηκε στο τυπικόν Κωνσταντίνου. Πράγματι σήμε-
ρα το «Χριστός ανέστη» είναι το μόνο τροπάριο που είναι
καταληκτήριο άλλου ύμνου, του ιδιομέλου δοξαστικού
«Αναστάσεως ημέρα», αλλά και ο καταληκτήριος ύμνος
όλων των ακολουθιών της διακαινήσιμου εβδομάδος και
μέχρι της αποδόσεως του πάσχα, διότι μόνο αυτός δια-
τηρείται σήμερα ψαλλόμενος στο τέλος των ακολουθιών
αντί του επισφραγισματος «Δί' ευχών». Επομένως το «Χρι-
στός ανέστη»· «είναι και παραείναι» απολυτίκιο, και μάλι-
στα το αρχαιότερο από τα εν χρήσει σήμερα απολυτίκια.

Από αυτό θα έπρεπε να οδηγηθούμε ίσως στο συμπέ-
ρασμα ότι και τα απολυτίκια των άλλων δεσποτικών εορ-
τών δεν θα έπρεπε να χρησιμοποιούνται ως επισφραγι-
στικά άλλων απολυτικών, αλλά μόνον τα απολυτίκια των
θεομητορικών εορτών, εφόσον είναι ταυτοχρόνως και
θεοτοκία, να χρησιμοποιούνται ως επισφραγιστικά αντί
του ομοήχου θεοτοκίου. Μετά την διευκρίνισι ότι το «Χρι-

ΘΕΜΑΤΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΟΥ ΤΥΠΙΚΟΥ ΚΑΙ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΚΗΣ

στός ανέστη» είναι το απολυτίκιο του Πάσχα καθί-
σταται ευνόητον ότι στις λειτουργίες της διακαινησί-
μου εβδομάδος πρέπει να ακολουθήσουν ύστερα α-
πό αυτό και όλα τα λοιπά απολυτίκια της ημέρας, εφό-
σον βεβαίως υπάρχουν. Κυρίως αυτό συμβαίνει, ό-
ταν τυγχάνη και μνήμη αγίου (όπως εφέτος την Τε-
τάρτη του Πάσχα ήταν και η μνήμη του αγίου Γεωργί-
ου και την Παρασκευή της διακαινησίμου η μνήμη του
αποστόλου Μάρκου).

Σύμφωνα με το χειρόγραφο τυπικό της μονής αγί-
ου Παύλου Άθω, το τυπικό του Γεωργίου Ρήγα και
όλα τα παλαιά τυπικά μετά την είσοδο της λειτουργίας
λέγονται το «Χριστός ανέστη», το τροπάριο του αγί-
ου, η υπακοή του Πάσχα, (στο Δοξα) το κοντάκιον του
αγίου και τέλος (στο Και νύν) το κοντάκιον του Πάσχα.
Φαίνεται εδώ ότι μετά το «Χριστός ανέστη» λέγονται
όλα τα λοιπά απολυτίκια των συμπαλλομένων ακο-
λουθιών (αν υπάρχουν), ύστερα η υπακοή του Πάσχα
και κατόπιν τα κοντάκια με επισφραγιστικόν το του
Πάσχα. Αυτήν την σειρά τηρούν όλα τα τυπικά, και τα
μοναστηριακά και τα πατριαρχικά και το προαναφερ-
θέν Σύστημα Τυπικού (§§ 1141 και 1146), στην περί-
πτωσι που ο Ευαγγελισμός ψάλλεται μαζί με την ακο-
λουθία του πάσχα ή της διακαινησίμου. Αλλά και για
όλες τις Κυριακές του έτους τα μοναστηριακά τυπικά
και το Σύστημα Τυπικού ορίζουν πρώτα όλα τα απολυ-
τίκια της ημέρας, μετά την (αναστάσιμη) υπακοή του
ήχου, ύστερα άλλο κοντάκιο (αν υπάρχει) και τέλος το
επισφραγιστικό κοντάκιο της περιόδου. Η ίδια τάξις
πρέπει ασφαλώς να τηρηθεί και κατά την διακαινήσιμο
εβδομάδα, αν τύχη μνήμη αγίου.

Τα πατριαρχικά τυπικά όμως, άγνωστο για ποιό λό-
γο, σε όλες τις σχετικές περιπτώσεις πλήν του Ευα-
γγελισμού ορίζουν μετά την είσοδο πρώτα το «Χριστός
ανέστη», έπειτα την υπακοή του Πάσχα, ύστερα τα
υπόλοιπα απολυτίκια και τέλος το κοντάκιο του Πά-
σχα. Ασφαλώς αυτό είναι ανακόλουθο όπως φαίνεται
τόσο από την περίπτωση του Ευαγγελισμού όσον και
από την παλαιά τάξη, αλλά και διότι έτσι δίδεται η εντύ-
πωση ότι η υπακοή κατατάσσεται στα απολυτίκια, ενώ
κανονικώς χρησιμοποιείται και τάσσεται μαζί με τα κον-
τάκια. Την ανακολουθία αυτή μεταξύ Ευαγγελισμού
και άλλης μνήμης αγίου κατά την διακαινήσιμο (κα-
θώς και με τις υπόλοιπες κυριακές του έτους), συνα-
ντούμε και σε νεώτερα τυπικά βοηθήματα προφανώς
από επίδορσι του Τυπικού Βιολάκη, γι' αυτό και εφε-
ξής προτείνω την διόρθωσί τους στο σημείο αυτό σύμ-
φωνα με όσα ελέχθησαν ήδη.

Την ορθή σειρά των τροπαρίων δεχόταν και ο Γε-
ώργιος Μπεκατώρος, ο οποίος χαρακτηριστικώς ση-
μείωνε· «προутάξαμεν της υπακοής το απολυτίκιο
του αγίου, επειδή το κοντάκιον, ως γνωστόν, έπεται
πάντοτε της υπακοής (πρβλ. ΤΜΕ Μαρτ. 25 §72 και
75)» (Τάξις 1954, υποσημείωσις 43, σελ. 108). Συμπε-
ρασματικά το «Χριστός ανέστη» είναι το απολυτίκιο του
Πάσχα, άρα κατά την διακαινήσιμο εβδομάδα στην
είσοδο της λειτουργίας πρέπει ύστερα από αυτό να
λεχθούν τα άλλα απολυτίκια, όπως ακριβώς και σε ό-
λες τις κυριακές του έτους μετά το αναστάσιμο απο-
λυτίκιο λέγονται και όλα τα υπόλοιπα απολυτίκια.

ΤΡΙΤΗ ΤΟΥ ΠΑΣΧΑ ΣΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΓΛΥΚΙΑΣ ΜΑΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Την δεύτερη ημέρα μετά από την Ανάσταση του Κυρίου, η Ορθόδοξη Εκκλησία, πανηγυρίζει την Σύναξη της Υπεραγίας Θεοτόκου. Έτσι, μετά πάσης θρησκευτικής λαμπρότητας, και κατά την συνήθη Αγιορείτικη τάξη, η Ιερά Μονή Ομπλού εόρτασε την εφέστιο εικόνα της, της Παναγίας της Ομπλιτίσσης.

Πλήθος κόσμου έφτασε στην Μονή, προκειμένου να προσκυνήσει την Ιερά Εικόνα ζητώντας την βοήθεια και μεσιτεία της Παναγίας μας. Κατά την Θεία Λειτουργία προέστη ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής **π. Νεκτάριος Κωτσάκης** με συλλειτουργούς τον Αδελφό της Μονής **π. Χριστόδουλο Ζώη**, τους Πρεσβυτέρους **π. Ιωάννη Κολώνη**, **π. Ιωάννη Δημητρόπουλο** και τον Διάκονο της Μονής **π. Ιωσήφ Μήλια**.

Στο τέλος της Θείας Λειτουργίας ακολούθησε μεγαλοπρεπέστατη λιτανεία της θαυματουργής εικόνας στα Παρεκκλήσια της Μονής, όπου και πραγματοποιώντας σύντομη δέηση επέστρεψε στο καθολικό του Μοναστηριού προκειμένου να την ασπαστεί ο κόσμος και στην συνέχεια να τοποθετηθεί και πάλι στον Θρόνο της.

Μετά το πέρας της λιτανείας προσφέρθηκε μοναστηριακό κέρασμα από τους αδελφούς της Ιεράς Μονής.

ΑΞίζει να σημειωθεί, η παρουσία μελών του Σκοπευτικού Ομίλου Παραδοσιακών Όπλων Πατρών οι οποίοι ενδυόμενοι την παραδοσιακή ενδυμασία του τόπου μας τίμησαν με τον δικό τους τρόπο την γλυκίμορφη Παναγία μας.

ΦΩΤΟ - ΚΕΙΜΕΝΟ: Αλ. Κ. Κολλιόπουλος

Πανέμορφο στιγμιότυπο του μοναστηριού, από το ελικοπτεράκι του φωτογραφικού οίκου Αντωνίου Τσίληρα, Ακρωτηρίου 101Α στην Πάτρα

Καραπλής Γιώργος του Ιωάννη
Ιδιοκτήτης παιδικού σταθμού
Υπ. Δημοτικός Σύμβουλος Δήμου Πατρέων
(Δ.Ε. Πατρών)

Τηλ. 6937240510 • www.neapoli-patra.gr

ΕΙΚΟΝΕΣ ΤΟΥ ΑΓΙΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΤΟΥ ΝΟΤΑΡΑ ΣΤΟΝ ΙΕΡΟ ΝΑΟ ΑΓΙΟΥ ΜΑΚΑΡΙΟΥ ΞΥΛΟΚΑΣΤΡΟΥ

Η παραλιακή πόλη του Ξυλοκάστρου στην Κορινθία κοσμείται με τονβυζαντινού ρυθμού μεγαλοπρεπή ιερό ενοριακό ναό του Αγίου Μακαρίου του Νοταρά Αρχιεπισκόπου Κορίνθου(1), ο οποίος αποτελεί ένα αρχιτεκτονικό και καλλιτεχνικό κόσμημα για την πόλη.

Ο περικαλλής αυτός ιερός ναός, ο οποίος είναι και ο μοναδικός μέχρι σήμερα ενοριακός ναός επ' ονόματι του Αγίου στον ελλαδικό χώρο (ο επ' ονόματι των Αγίων Γεωργίου και Μακαρίου ενοριακός ναός στην πόλη της Κορίνθου είναι γνωστός ως Άγιος Γεώργιος), ανεγέρθηκε στη θέση ενός μικρότερου μονοθάλαμου ιερού ναού, ο οποίος μέχρι το 1929 χρησίμευε ως κοιμητηριακός ναός και στις 11 Απριλίου 1981 ανακηρύχθηκε ενοριακός με απόφαση του σχετικού προεδρικού διατάγματος.

Ο νέος μεγαλοπρεπής ιερός ναός του Αγίου Μακαρίου Ξυλοκάστρου, ο οποίος σχεδιάστηκε από τον επιφανή αρχιτέκτονα Φαίδωνα Κυδωνιάτη και είναι αντάξιος του πολύπτυχου έργου και της βαρυσήμαντης προσφοράς του Αγίου στην Ορθόδοξη Εκκλησία, θεμελιώθηκε την 1 Μαρτίου 1987 καιεγκαινιάσθηκε με την πρόπουσα εκκλησιαστική λαμπρότητα από τον Θεοφιλέστατο Επίσκοπο Διαυλείας (νυν Μητροπολίτη Διδυμοτείχου και Ορεστιάδος) κ. Δαμασκηνό την Κυριακή των Μυροφόρων 15 Μαΐου 2005 επ' ευκαιρία της επετειακής συμπληρώσεως 200 ετών από την οσιακή Κοίμηση του Αγίου (1805 - 2005). Ο ναός ιστορείται από τον κορινθιακή καταγωγής διακεκριμένο αγιογράφο κ. Βλάσιο Τσοτσώνη, ενώ αριστουργηματικές είναι και οι ψηφιδωτές απεικονίσεις, που αποτελούν έργα των μοναζουσών της Ιεράς Μονής Αγίων Κηρύκου και Ιουλίττης Σιδηροκάστρου Σερρών, οι οποίες συνεχίζουν σήμερα το έργο τους στην Ιερά Μονή Παναγίας Παντανάσσης Κερατέας Αττικής.

Ο ιερός ναός του Αγίου Μακαρίου Ξυλοκάστρου κοσμείται με αξιομνημόνευτες φορητές εικόνες του Αγίου,

ο οποίος αναδείχθηκε Γενάρχης του Φιλοκαλισμού και μία από τις πιο λαμπρές και χαρισματικές φυσιογνωμίες της Ορθοδόξου Εκκλησίας κατά τον 18ο αιώνα. Ο επιφανής αγιογράφος κ. Βλάσιος Τσοτσώνης έχει ιστορήσει τη φορητή εικόνα του Αγίου στο τέμπλο(2), αλλά και την προσκυνηματική εικόνα στο κεντρικό προσκυνητήριο του ναού(3). Και στις δύο εικόνες ο πανευκλής ιεράρχης της Κορίνθου Άγιος Μακάριος ο Νοταράς εικονίζεται ως φωτεινός και πολύαθλος ασκητής να ευλογεί με το δεξί του χέρι και να κρατά το Ευαγγέλιο με το αριστερό.

Αξιομνημόνευτη είναι και η φυλασσόμενη στον ναό και φιλοτεχνημένη το 1948 στην Ιερά Σκήπη του Αγίου Μάρκου της Χίου εικόνα του Αγίου(4). Σ' αυτή ο θεόληπτος και ουρανόφρων ιεράρχης της Αποστολικής Εκκλησίας της Κορίνθου, ο οποίος κατά τα τελευταία δώδεκα έτη της ζωής του εγκαταβίωσε στον Βροντάδο της μυροβόλου Χίου, όπου και κοιμήθηκεστις 17 Απριλίου 1805, απεικονίζεται σύμφωνα με τη χιακή εικονογραφική τέχνη και παράδοση, που θέλει τον ασκητή και θεοφόρο επίσκοπο να φορά μανδύα και να κρατά πατερίτσα.

Επίσης στον ναό φυλάσσεται και η μικρών διαστάσεων λαϊκής τεχνοτροπίας φορητή εικόνα του Αγίου(5), στην οποία ο ενάρετος και φιλόστοργος ποιμενάρχης της Κορίνθου εικονίζεται ως απλός και ταπεινός μοναχός να κρατά με σταυρωμένα τα χέρια του την καλογερική του ράβδο. Στον περικαλλή ιερό ναό του Αγίου Μακαρίου Ξυλοκάστρου φυλάσσεται επίσης φορητή εικόνα του Αγίου, στην οποία ο Άγιος Μακάριος εικονίζεται ολόσωμος με αρχιερατικό μανδύα, ωμοφόριο και επιτρα-

Αριστείδης Γ. Θεοδωρόπουλος
Εκπαιδευτικός

χήλιο(6). Η εικόνα αυτή λιτανεύεται στην ετήσια πανήγυρη του ναού, η οποία έχει οριστεί με απόφαση της Ιεράς Μητροπόλεως Κορίνθου να τελείται κατ' έτος την Κυριακή του Θωμά. Στον υπόγειο χώρο του ναού διατηρείται και το ξύλινο τέμπλο του παλαιού ναού του

Α γ ί ο υ Μακαρίου, το οποίο κοσμείται με φορητή εικόνα του Αγίου, στην οποία ο εκλεκτός γόνος των Τριών Αγίων Κορινθίας και Γενάρχης του Φιλοκαλισμού Άγιος Μακάριος ο Νοταράς εικονίζεται με σταυρωμένα χέρια, ενώ φέρει ωμοφόριο ως διακριτικό του αρχιερατικού του αξιώματος. Εντυπωσιακή είναι και η ψηφιδωτή απεικόνιση του Αγίου(7), η οποία κοσμεί το υπέρθυρο της κεντρικής εισόδου του ναού. Σ' αυτή ο Άγιος Μακάριος φιλοτεχνήθηκε σύμφωνα με την παλαιά εφέστια εικόνα του, η οποία αποδίδει αριστουργηματικά τη μορφή του και φυλάσσεται στο ομώνυμο παρεκκλήσιο της Ιεράς Μονής Ευαγγελισμού Θεοτόκου Ικαρίας.

Ο μεγαλοπρεπής ιερός ενοριακός ναός του Αγίου Μακαρίου Ξυλοκάστρου δίνει την ευκαιρία στον επισκέπτη και προσκυνητή να θαυμάσει μέσα από τις φορητές εικόνες, που κοσμούν τον ναό, τη μορφή του θεοφόρου, πανευκλείους και θαυματουργού ιεράρχου της Κορίνθου, ο οποίος αναδείχθηκε σκεύος εκλογής της θείας χάριτος και μας διδάσκει με τον ενάρετο βίο του, την άκρα ταπείνωση, εγκράτεια και αφιλοχρηματία του, αλλά και με την πολύτιμη προσφορά του στην Ορθόδοξη Εκκλησία μας.

Η Πανήγυρις του Πατριαρχικού Ναού του Αγίου Γεωργίου στο Φανάρι

Κωνσταντινούπολη, ρεπορτάζ-φωτογραφίες του Νίκου Μαγγίνα

Μέσα στην ευφροσύνη της αναστάσιμης περιόδου εορτάστηκε στο Φανάρι ο Μεγαλομάρτυς Άγιος Γεώργιος στον οποίο είναι αφιερωμένος ο Πάνσεπτος Πατριαρχικός Ναός.

Την παραμονή της εορτής τελέσθηκε ο Μέγας Εσπερινός χοροστατούντος του Σεβασμιότατου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων Ιακώβου, ενώ την επομένη ο ίδιος Ιεράρχης προεξήρχε της τρισαρχιερατικής Θείας Λειτουργίας συλλειτουργούντων των Μητροπολιτών Προύσης, Ελπιδοφόρου και Κυδωνιών Αθηναγόρου.

Παρέστησαν Άρχοντες του Θρόνου και πλήθος πιστών από την Πόλη και την Ελλάδα. Στο τέλος του Όρθρου ευλογήθηκε η Αρτοκλασία υπέρ υγείας και ενισχύσεως των εν Αμερική και απανταχού της γης τέκνων της Μητρός Εκκλησίας.

Ο τροπαιοφόρος Άγιος Γεώργιος να σκέπει διαρκώς το Φανάρι και τον Προκαθήμενό του Οικουμενικό Πατριάρχη Βαρθολομαίο.

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
Ι. Ν. ΟΣΙΟΥ ΙΩΑΚΕΙΜ ΕΞΩ ΑΓΥΙΑΣ
Απογευματινό Ιερό Προσκύνημα
ΑΓ. ΝΙΚΟΛΑΟΣ ΣΠΑΤΑ
Σάββατο 10 Μαΐου 2014 - Ώρα 16.00μ.μ
Πληροφορίες: 6945292565

Φιλολόγος καθηγητής παραδίδει μαθήματα σε μαθητές Γυμνασίου - Λυκείου
Τηλέφωνο επικοινωνίας: 2610/620.860 - κιν.: 6937487073

Για Αριστη ενημέρωση στον Κώδικα Οδικής Κυκλοφορίας

Για Αριστη και Επιτυχή 100% Εκπαίδευση σε οχήματα Όλων των κατηγοριών, Α-Β-Γ-Δ-Ε

Για Αριστη και Ασφαλή οδήγηση

Για απόκτηση Πιστοποιητικού Επαγγελματικής Ικανότητας (Π.Ε.Ι.)

Για απόκτηση Άδειας Οδηγού Μοτοποδηλάτου και όλων των νέων κατηγοριών Μοτοσυκλέτας

Σχολή οδηγών των αδελφών Αλεξιάς και Διονύση Μαυροειδή

Εκπαιδευτών οδηγών, Πανεπιστημιακού επιπέδου, με κορυφαίες γνώσεις και πολύχρονη πείρα που δεν συμβιβάζονται με τίποτα λιγότερα από το Αριστα στην εκπαίδευση οδηγών

Αναλαμβάνουμε αναθεωρήσεις διπλωμάτων, επεκτάσεις κ.λπ.

ΕΙΔΙΚΕΣ ΤΙΜΕΣ:
Σε πολύτεχνους - φοιτητές - εθελοντές αιμοδότες και οικονομικά αδύναμους συνανθρώπους μας.

Κορίνθου 400, Πάτρα, Τηλ. 2610 336.333 697.7.53.53.53, 699.6.17.17.17

OPTICAL CENTER

Ευφροσύνη Φωτίου Καραβίτη

ΟΠΤΙΚΟΣ - ΟΠΤΟΜΕΤΡΗΣ - ΦΑΚΟΙ ΕΠΑΦΗΣ

*** Εκτελούνται συνταγές όλων των Ασφαλιστικών Ταμείων Υγείας**

*** Νέες παραλαβές 2014 σε γυαλιά ηλίου και οράσεως. Οι τιμές μειώθηκαν, η ποιότητα παραμένει στο ύψος της**

Παντανάσσης 43 και Κορίνθου στον πεζόδρομο

Τηλ.: 2610/621.800 - 6945-783.799 ΠΑΤΡΑ

Μεγαλοπρεπής ο εορτασμός στη χαρά Της Γηροκομιτίσσης, για την ΑΝΑΣΤΑΣΗ του ΥΙΟΥ της

Με κάθε λαμπρότητα και εκκλησιαστική τάξη, το πανάρχαιο και πανσεβασμιο μοναστήρι της Παναγίας της Γηροκομιτίσσης, εόρτασε σύμφωνα με αρχαίο τοπικό εκκλησιαστικό έθος, την χαρά της Κυρίας ημών Γηροκομιτίσσης, για την Ανάσταση του Υιού της, την Τρίτη του Πάσχα.

Τελέσθηκε Πανηγυρική Θεία Λειτουργία κατά την οποία προέστη ο Καθηγούμενος της Μονής, Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Χατζής, οι Αδελφοί Αυτής π. Θεοδόσιος Τσιτσιβός, π. Χρυσόστομος Μπαρούσης, π. Θεόκλητος Παντελίδης, ο Πρωτοπρεσβύτερος π. Ανδρέας Γεωργακόπουλος, ο Πρεσβύτερος π. Νικόλαος Γκολφινό-

πουλος και οι Διάκονοι Ιωακείμ, Κων/νος, Ιερόθεος, Παΐσιος.

Ο π. Συμεών, κηρύττοντας τον Θείο Λόγο στάθηκε ιδιαίτερα στην μορφή της Παναγίας, τόσο ως ύπαρξης στην ζωή του Ιησού Χριστού όσο και ως μεσιτεύουσας στον Υιό της για την σωτηρία μας.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας με την παρουσία πολλών πιστών τελέσθηκε ο Εσπερινός μετά Θείου Κηρύγματος υπό του Διακόνου, Ιεροθέου Ανδρουσόπουλου, και εν συνεχεία λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας της Αναστάσεως, της Γηροκομιτίσσης και Ιερών Λειψάνων Αγίων, στα παρεκκλήσια της Μονής.

Στο παρεκκλήσιο των Αγίων Χρυσοστόμου και Αρτεμί-

ου - ευρίσκεται έναντι της εισόδου της Μονής - τελέσθηκε η Ακολουθία του Αγιασμού, και εν συνεχεία οι πιστοί ασπάσθηκαν τον Τίμιο Σταυρό και τα Ιερά Λείψανα.

Χοροστάτησε ο Καθηγούμενος της Ιεράς Μονής Αρχιμανδρίτης π. Συμεών Χατζής, ενώ συμμετείχαν οι Αδελφοί της Μονής και άλλοι κληρικοί της Ι.Μ. Πατρών.

Τα τελευταία χρόνια οι Πατέρες της Μονής λιτανεύουν την Ιερά Εικόνα και τα Ιερά Λείψανα των Αγίων, σύμφωνα με την Αγιορείτικη τάξη. Μια τελετή που συγκινεί τους πιστούς.

Στο τέλος, διανεμήθηκαν σε όλους τους παρευρισκόμενους πεντακόσια περίπου πασχαλινά κουλούρια!

* ΦΩΤΟ - ΚΕΙΜΕΝΑ: ΑΛΕΞ. Κ. ΚΟΛΛΙΟΠΟΥΛΟΣ

Ο Διάκονος Ιερόθεος κηρύπτων

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ

ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑΚΑ ΠΡΟΪΟΝΤΑ

ΠΡΟΪΟΝΤΑ ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ ΚΑΙ ΠΑΡΑΔΟΣΙΑΚΑ ΑΠΟ ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙΑ

Τραχανάς, Χυλοπίτες, Λαζάνια, Γλυκά του Κουταλιού, Μέλι, Χειροποίητα Λικέρ, Αγιορείτικες Ιαματικές Αλοιφές, Κρασί, Τσίπουρο, Μπαχαρικά, Βότανα, Παρθένο Ελαιόλαδο, Παραδοσιακά Γλυκά, Χειροποίητα Σαπούνια, Όσπρια

Παρασκευή Ε. Θεοδωράτου
Ερμού 90 (έναντι Αστυνομίας), Πάτρα - τηλ.: 2610 223869
κιν.: 6975103295, e-mail: paratheod@yahoo.gr

Μεγαλοπρεπής ο εορτασμός του Αγίου Γεωργίου του Τροπαιοφόρου

Την Τετάρτη τού Πάσχα, εορτάσθη η ιερά Μνήμη τού Αγίου ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τού Τροπαιοφόρου, στον οποίο, τόσο στην Πάτρα, όσο και σε όλη την Μητροπολιτική μας περιφέρεια, είναι αφιερωμένοι πολλοί Ιεροί Ναοί.

Ο Σεβασμιώτατος την Λαμπρή αυτή ημέρα ετέλεσε την Θεία Λειτουργία στον πανηγυρίζοντα **Ιερό Ναό τού Αγίου Γεωργίου Βασιλικό**.

Στην ομιλία του ο Σεβασμιώτατος, είχε ενθουσιαστικό και Αναστάσιμο περιεχόμενο. Η Ανάσταση είτε είναι εορτή της χαράς, αλλά και της Αγάπης. Αναφέρθηκε και

στην βιοτή του τιμωμένου Αγίου.

Κατόπιν, πραγματοποιήθηκε η λιτάνευσις της Ιεράς Εικόνας στους δρόμους της ενορίας.

Την παραμονή της εορτής, ο Σεβασμιώτατος χοροστάτησε και ομίλησε στον περικαλλή **Ιερό Ναό του Αγίου Γεωργίου Πατρών**, στην περιοχή **Λάγγουρα**.

Ο Σεβασμιώτατος αναφέρθηκε στην Ιερά Μνήμη τού Αγίου Ενδόξου Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου τού Τροπαιοφόρου, ο οποίος ήτο υιός – παιδί, της Αναστάσεως.

Και όλοι εμείς πού είμαστε σήμερα εδώ, είμαστε παιδιά τής Αναστάσεως. Εάν δεν πίστευε ο Άγιος Γεώργιος στην Ανάσταση δεν θα υπερασπιζέτο τον Αναστημένο Χριστό καί δεν θα ομολογούσε την θεότητα Του, μέχρις αίματος. Ο Άγιος Γεώργιος ήτο ένας νέος άνθρωπος, ο οποίος είχε μπροστά του όλη τη ζωή και πολλές τιμές και

αξιώματα θα τού έδιναν, εάν ομολογούσε όχι αυτά πού πίστευε, αλλά αυτά πού τού έλεγαν. Εάν, δηλαδή, ομολογούσε ότι, ο Χριστός δεν είναι αληθινός Θεός.

Το ίδιο πιστεύω ότι θα κάνει και ο καθεύς εξ ημών, εάν παραστή ανάγκη. Είμαι πεπεισμένος, ότι ουδείς Ορθόδοξος Χριστιανός δεν θα προδώση τον Κύριό μας για χρήματα, για δόξες ή τιμές και αξιώματα.

Ανήμερα της εορτής, εν πληθούση εκκλησία τελέσθηκε πανηγυρική Θεία Λειτουργία υπό του Αρχιμανδρίτου **π. Χριστοφόρου Μυτιλήνη** ο οποίος κήρυξε και τον Θείο Λόγο. Συλλειτουργήσαν οι Πρωτοπρεσβύτεροι: **π. Νικόλαος Κούζιος**, **π. Νικόλαος Γουρδούπης** Αρχηγός Δ/νσης Θρησκευτικού ΓΕΕ-ΘΑ, **π. Παναγιώτης Ρόδης** και οι Πρεσβύτεροι: **π. Ιωάννης Μαρζακλής**, **π. Αλέξανδρος Κατσώρας**, **π. Κωνσταντίνος Γουρδούπης** και ο Διάκονος **Θεμιστοκλής Δημητρόπουλος**. Συμπροσευχήθηκε ο **π. Βασίλειος**.

Παρέστησαν ο Άρχων Ιερομνήμων του Οικουμενικού Θρόνου Δρ. **Παναγιώτης Μαρτίνης**, ο Δήμαρχος Πατρών **κ. Ιωάννης Δημαράς** ο Βουλευτής **κ. Αθανάσιος Νταβλούρος** και ο Αντιδήμαρχος Διοίκησης και Επικοινωνίας **κ. Χαράλαμπος Στανίτσας**.

**ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΠΑΤΡΩΝ
ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΑΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
ΠΑΡΘΕΚΚΛΗΣΙΟΝ ΑΓΙΟΥ ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
(ΜΑΡΟΥΔΑ) ΠΑΤΡΩΝ**

ΙΕΡΑ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ

Την Παρασκευή 2 Μαΐου 2014 επί τη εορτή και μνήμη του εν αγίοις Πατρών ημών ΑΘΑΝΑΣΙΟΥ του Μεγάλου, ο Ιερός Ναός τελεί Πανήγυριν μετά δεούσης Εκκλησιαστικής λαμπρότητος με το εξής

Πρόγραμμα Ακολουθιών:

Πέμπτη 1η Μαΐου παραμονή της εορτής και ώρα 7.00 μ.μ., Μέγας Πανηγυρικός Εσπερινός μετ' αρτοκλασίας, κατά τον οποίον θα ομιλήσει ο Πανοσιολογιώτατος Αρχιμανδρίτης **π. Κύριλλος Κωστόπουλος**, Ιεροκήρυκας Ι.Μ. Πατρών.

Την Παρασκευή 2 Μαΐου, Πανηγυρική Θεία Λειτουργία κατά την οποία θα ιεουργήσει και θα ομιλήσει ο Πρωτοπρεσβύτερος **π. Απ. Δημητρόπουλος**, Αρχιερατικός Επίτροπος Δύμης.

Το απόγευμα της ίδιας ημέρας, Εσπερινός και Ιερά Παράκλησις εις τον Άγιον μετά Θείου Κηρύγματος, ώρα 6.30 μ.μ.

ΙΕΡΟΣ ΝΑΟΣ ΑΓΙΟΥ ΝΙΚΟΔΗΜΟΥ

**Μετόχιον Ιεράς Μονής Μαρίτσης
ΘΡΗΣΚΕΥΤΙΚΗ ΠΑΝΗΓΥΡΙΣ
Κυριακή Μυροφόρων και Αγίου
Νικοδήμου 4 Μαΐου 2014**

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ ΙΕΡΩΝ ΑΚΟΛΟΥΘΙΩΝ

1. Σάββατον εσπέρας 3/5 και ώρα 7.00 μ.μ.: Μέγας Αρχιερατικός Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος, χοροστατούντος του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνού**. Εν συνεχεία περί ώραν 8.45 μ.μ. θα πραγματοποιηθεί μικρά **Λιτάνευσις της Σεπτής Εικόνας του Αγίου**.

2. Κυριακή 4/5 το πρωί (6.30 -10.30): Πανηγυρική Αρχιερατική Θεία Λειτουργία μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος υπό του **Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Βελεστίνου κ. Δαμασκηνού**.

3. Κυριακή εσπέρας και ώρα 7.00 μ.μ. έως 8.30 μ.μ. Μεθεόρτιος Εσπερινός μετ' Αρτοκλασίας και Θείου Κηρύγματος υπό του Αρχιμ. **π. Προκοπίου Κόρδα**, Ιερά Παράκλησις προς τον Άγιον.

* Ο Ιερός Ναός ευρίσκεται εις την οδόν Αχαϊκής Συμπολιτείας (Ζαβλάνι Πατρών).

Εκ της Ιεράς Μονής

Ιερός Ναός Αγίων Αποστόλων Πατρών (Ακτή Δυμαίων)

"ΥΜΝΟΝ ΤΗ ΤΑΦΗ ΣΟΥ..." από τη νεανική χορωδία της Ενορίας

Τη Μεγάλη Παρασκευή εσπέρας, πλήθος κόσμου κατέκλυσε τον **Ιερό Ναό Αγίων Αποστόλων Πατρών** για να βιώσει την κορύφωση του Θείου Δράματος. Σε κλίμα κατάνυξης και βαθιάς συγκίνησης η **νεανική χορωδία "Φωναίς Αισίαίς"** έψαλλε, για άλλη μια φορά, τα Εγκώμια και τον Επιτάφιο Θρήνο υπό τη διεύθυνση-διδασκαλία του πρωτοψάλτου του Ιερού Ναού και καθηγητού εκκλησιαστικής μουσικής **κ. Ανδρέου Τσιμάρ**.

Οι νεανικές φωνές ενώθηκαν με τις φωνές των πιστών δημιουργώντας ατμόσφαιρα πνευματικής ανάτασης και προσευχής. Όλα βέβαια, υπό την επιβλεψη και φροντίδα των εφημερίων του Ιερού Ναού των Αγίων Αποστόλων, Πρωτοπρεσβυτέρου **π. Ευαγγέλου Πριγκιπάκη** και **π. Κωνσταντίνου Κοτσώρη**.

Την Νεανική Χορωδία Εκκλησιαστικής Μουσικής **"Φωναίς Αισίαίς"**, αποτελούν οι:

Υπεύθυνη Χορωδίας: **Ελένη Βασιλοπούλου**.

Μέλη: **Χρύσα Κόκλα, Παναγιώτα Κόκλα, Σωτηρία Βλάσση, Εύη Βασιλοπούλου, Παρασκευή Χριστοδουλοπούλου, Μαρία Βασιλοπούλου, Παρασκευή Κουλούρη, Ελένη Παππά, Μαρία Κυριαζοπούλου, Κατερίνα Παζβαντίδη**.

Και του χρόνου!

ΕΛΛΗΝΙΚΟ ΑΝΟΙΚΤΟ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟ
HELLENIC OPEN UNIVERSITY
ΣΧΟΛΗ ΑΝΘΡΩΠΙΣΤΙΚΩΝ ΕΠΙΣΤΗΜΩΝ

3-4 ΜΑΪΟΥ 2014
Πάτρα
Αίθουσα Διαλέξεων του Συλλόγου
Ορθόδοξης Ιεραποστολής
«Ο Πρωτόκλητος», Μιαούλη 68

Α' ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟ
ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΟΣ
ΣΠΟΥΔΩΝ ΣΤΗΝ
ΟΡΘΟΔΟΞΗ ΘΕΟΛΟΓΙΑ

ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
Τερζής Χρήστος
Λόης Γεώργιος Νεκτάριος
Ζαφειρόπουλος Ανδρέας

ΕΙΣΗΓΗΤΕΣ
Αγόρας Κωνσταντίνος
Αθανασοπούλου-Κυπρίου Σπυριδούλα
Αντωνόπουλος Αθανάσιος
Γιαγκάζογλου Σταύρος
Δεσπότης Σωτήριος
Ζαφειρόπουλος Δ. Ανδρέας
Καλαϊτζίδης Α. Παντελής
Καραμούζης Παύλος
Κασσελούρη-Κατληβασιλειάδη Ελένη
Λόης Αθ. Γεώργιος Νεκτάριος
Μαντζανάρης Κωνσταντίνος
Μαράς Γ. Αναστάσιος
Παπαθανασίου Ν. Αθανάσιος
Τερζής Χρήστος
Φανάρας Γ. Βασίλειος
Φίλιας Γεώργιος

eap-orthodoxi-theologia.blogspot.gr

Ο Σύλλογος Ιεροψαλτών της Ι.Μ. Πατρών, τίμησε τον αείμνηστο Πρωτοψάλτη Διονύσιο Φόρτη

Με απόλυτη επιτυχία πραγματοποιήθηκε στις 11 Απριλίου 2014, την Παρασκευή προ των Βαίων, στον Ιερό μητροπολιτικό Ναό της Ευαγγελιστρίας Πατρών, η εκδήλωση του Συλλόγου ιεροψαλτών Πατρών και Περιχώρων "Άγιος Ιωάννης ο Δαμασκηνός" εις τιμήν και μνήμην του πρώην προέδρου του και Πρωτοψάλτου του Μητροπολιτικού Ναού Γερασίου Φόρτη. Η εκδήλωση ξεκίνησε με την 50μελή χορωδία του Συλλόγου μας υπό την διεύθυνση του προέδρου του κ.Δημητρίου Σακαλή, η οποία απέδωσε ύμνους της Μεγ.Εβδομάδος καθώς και το "Επί σοι Χαίρει" σε σύνθεση του αιμνήστου δασκάλου.

Στο Β' μέρος της εκδήλωσης ο πρόεδρος του Συλλόγου και μαθητής του αιμνήστου Γερασίου Φόρτη κ. Δημήτριος Σακαλής, παρουσίασε με απλό και γλαφυρό τρόπο κάποιες από τις πτυχές της προσωπικότητας του μακαριστού δασκάλου. Στη συνέχεια προβλήθηκαν ηχητικά αποσπάσματα του αιμνήστου Γερασίου Φόρτη που ήταν όντως συγκινητικά και καθήλωσαν τον κόσμο, φέρνοντας από το παρελθόν πολλές αναμνήσεις ειδικά στους παλιούς του φίλους που κατέκλιναν τον ιερό Μητροπολιτικό Ναό καθώς και φω-

τογραφίες.

Στο Γ' μέρος της εκδήλωσης η χορωδία του Συλλόγου αφιέρωσε στον ψαλτικό κόσμο ένα άσμα σε στίχους και μελοποίηση του πρωτοψάλτη Βασιλείου κατσιφί που επιγράφεται "**Η προσευχή του ψάλτου**", το οποίο απέδωσε η χορωδία μας υπό την διεύθυνση του πρώην προέδρου του συλλόγου και Πρωτοψάλτου του Μητροπολιτικού Ναού Ιωάννη Κοττόρου, ο οποίος απέδωσε με εξαιρετικό τρόπο τις μονωδίες.. Το άσμα αναφερόταν σε παλαιούς πρωτοψάλτες των Πατρών όπως τον **Φώτη Γεωργαντιδή, τον Σπύρο Γεωργακόπουλο, τον Θέμη Καραβίτη, τον Νικόλαο Σταυρόπουλο και φυσικά τον Γεράσιμο Φόρτη** καθώς και πρωτοψάλτες που πέρασαν από την Πάτρα όπως **Νικόλαο Μαυρόπουλο** μετέπειτα ιερέα, τον **Σπύρο Μαινδάνογλου, τον Κουτσαρδάκη, τον Κων/νο Κατσούλη** και τον **Μήτρου**.

Στο τέλος της εκδήλωσης, ο Πρόεδρος του συλλόγου αφού ευχαρίστησε τον κόσμο για την παρουσία του, τους συναδέλφους ιεροψάλτες που τίμησαν τον αείμνηστο δάσκαλο, τον προϊστάμενο του Μητροπολιτικού ναού **π. Αμβρόσιο Γκουρβέλο** καθώς και το εκκλησιαστικό συμβούλιο για την συνεργασία που επέδειξαν προκειμένου να πραγματοποιηθεί αυτή η εκδήλωση, κάλεσε τον Σεβασμιώτατο να επισφραγίσει την εκδήλωση, ευχαριστώντας τον προσωπικά για την αγάπη του και το πατρικό του ενδιαφέρον, και να επιδώσει στο γιό του μακαριστού δασκάλου **Διονύσιο Φόρτη**, τιμητικό δίπλωμα εις ανάμνησιν της εκδηλώσεως.

Ο Σεβασμιώτατος φανερά ικανοποιημένος και συγκινημένος, ευχαρίστησε τον σύλλογο και τα μέλη της χορωδίας για το αποτέλεσμα της αποψινής εκδήλωσης και επέδωσε το τιμητικό δίπλωμα στο υιό του Μακαριστού, ευχόμενος στα παιδιά του να έχουν αγαθή μνήμην του πατέρα τους.

Σας παραθέτουμε την ομιλία του προέδρου του Συλλόγου κ. Δημητρίου Σακαλή, που καταδεικνύει την βιοτή του αοιδίμου Διονυσίου Φόρτη

Σεβασμιώτατε, Σεβαστοί Πατέρες, κα πρόεδρε του εν Πάτραις παραρτήματος Θεολόγων, κύριε πρόεδρε της Ενώσεως Αστυνομικών Νομού Αχαΐας, αγαπητοί αδερφοί.

Ήταν Σεπτέμβρης του 1983 όταν ο μακαριστός π. Αρχγύριος Καρανικόλας εφημέριος τότε του Ι. Ναού Αγίου Γρηγορίου Λουσικών και ο θεός μου Ιωάννης Κοτσορώνης προέτρεψαν εμένα και τον αδερφό μου Βασίλη, να αρχίσουμε μαθήματα Βυζ.Μουσικής προτείνοντάς μας ως δάσκαλο τον αείμνηστο Γεράσιμο Φόρτη, του οποίου σήμερα την μνήμη τιμάει ο Σύλλογός μας.

Πριν αναφερθώ αναλυτικά στο βιογραφικό και την προσφορά του στο Σύλλογό μας, επιτρέψτε μου να καταθέσω ορισμένες σκέψεις ως ελάχιστο φόρο τιμής για όσα προσέφερε σε μένα προσωπικά. Η σχέση μας δεν περιο-

ρίστηκε μόνο στην διδασκαλία αλλά αναπτύξαμε στενούς προσωπικούς δεσμούς αφού ο μακαριστός δάσκαλος, μας αντιμετώπιζε με πατρική διάθεση όπως άλλωστε και όλους τους μαθητές του. Επιτρέψτε μου ενδεικτικά να σας αναφέρω κάποια περιστατικά τα οποία χαρακτηρίζουν τον άνθρωπο Μάκη Φόρτη και τα οποία διατηρώ βαθειά στην μνήμη μου.

Γνωρίζοντας ο μακαριστός την οικονομική δυσχέρεια της οικογενειάς μου, λόγω του πρόσφατου τότε χαμού του πατέρα μου, προσπαθούσε να βρει τρόπο να μας στηρίξει, χωρίς να μας κάνει να αισθανθούμε υπόχρεοι απεναντί του. Έτσι μας έβαζε να τον βοηθούμε στο εργαστήριο αγιογραφίας, δίνοντάς μας ένα πολύ αξιοσέβαστο χρηματικό ποσό ως ανταμοιβή. Επιπλέον με συγκίνηση θυμάμαι και το κατέβω εις μνημοσυνο του μακαριστού, το εξής: γνωρίζοντας ο ίδιος την αδυναμία καταβολής του χρηματικού ποσού ενός λογαριασμού της ΔΕΗ, άφησε κάτω από την πόρτα τα χρήματα χωρίς να γίνει αντιληπτός. Χαιρόταν να συναναστρέφεται και να συζητά με τους μαθητές και τους φίλους του. Ευχάριστος και προσηνής στην παρέα. Ιδιαίτερα ευαίσθητος όταν συναντούσε στο δρόμο διαφόρους μικροπωλητές, αλλοδαπούς και άλλους βιοπαλαιστές. Σταματούσε, τους προσέγγιζε και αγόραζε πάντα κάτι από την πραγματικότητα τους για να τους βοηθήσει οικονομικά, πάντα με χαμόγελο, διάκριση και καλοσύνη. Και όταν οι φίλοι του τον ρωτούσαν χαρακτηριστικά: Μάκη πάλι, τί τα θέλεις όλα αυτά. Αυτός χαμογελούσε μελαγχολικά και στο τέλος τα χάριζε κάπου.

Παρόμοια περιστατικά που φανερώνουν την ανθρωπιά και την φιλοτιμία του αιμνήστου, έχουν να διηγηθούν και άλλοι συμμαθητές μου, φίλοι και γνωστοί του. Υπήρξε άνθρωπος εγκάρδιος, προσπτός και αγαπητός σε όλους όσοι των γνώρισαν.

Ως δάσκαλος υπήρξε μεταδοτικός, συγκαταβατικός και ιδιαίτερα ακριβής στην απόδοση των μουσικών διαστημάτων και των χαρακτηριστικών των ήχων. Ως ψάλτης υπήρξε ένας άριστος και μυσταγωγικός ερμηνευτής, που με την βελούδινη φωνή του διακονούσε επάξια ως Πρωτοψάλτης, το δεξιό αναλόγιο του Μητροπολιτικού Ναού.

Γόνος πολύτεκνης οικογένειας, γεννήθηκε στην Πάτρα τον Απρίλιο του 1933 από γονείς πιστούς και ευσεβείς. Έζησε τα πρώτα χρόνια της ζωής του ήρεμα και ειρηνικά μέχρι το πρωινό της 28ης Οκτωβρίου 1940, όταν το μαθημα που παρακολουθούσε με τους συμμαθητές του στην Β' Τάξη των Εκπαιδευτηρίων Σωτηρηχοπούλου, διεκόπη απότομα από τους φοβερούς βομβαρδισμούς των Ιταλών. Ακολουθήσαν μεγάλες δυσκολίες και στερήσεις κατά την διάρκεια της κατοχής. Κατηχητόπουλο από μικρός, παρακολουθούσε κηρύγματα και έκανε συζητήσεις με τους μακαριστούς π.Χριστόδουλο Παπαγιάννη, και με τον αοιδίμο Μητροπολίτη Υδρας Ιερόθεο Τσαντίλη.

Μετά το τέλος της κατοχής ως ανήσυχος έφηβος προσπαθούσε να βοηθήσει τους βιοπαλαιστές γονείς του, ενώ ως μαθητής υπήρξε άριστος. Μετά τον θάνατο του πατέρα του Διονυσίου Φόρτη, σε ηλικία 17 ετών ως πρωτότοκος υιός, καθίσταται ο προστάτης της οικογενείας.

Παράλληλα τα λειτουργικά βιώματα που είχε από την οικογενειά του, τού δημιουργούν ενδιαφέροντα ψαλτικά και τον οδηγούν στο ιερό αναλόγιο του Ιερού ναού του Αγ.Αλεξίου, από όπου ξεκίνησε ουσιαστικά την ψαλτική του σταδιοδρομία. Τα πρώτα μουσικά μαθήματα τα πήρε από τους αιμνήστους ιεροψάλτες του Μητροπολιτικού Ναού. Αρχικά από τον Λαμπαδάριο Αθανασ. Κουζινάκη και στη συνέχεια από τον Πρωτοψάλτη Φώτιο Γεωργαντιδή. Παράλληλα σπούδασε κλασική μουσική στο Ελληνικό Ωδείο Πατρών του Δημητρίου Σινούρη, παρακολούθησε μαθήματα φωνητικής μουσικής στην Στέλλα Κούρτη και ασχολήθηκε με το κλασικό τραγούδι.

Το 1955 προσλαμβάνεται ως λαμπαδάριος του ιερού ναού Αγ. Αλεξίου με πρωτοψάλτη το καλό του φίλο Ανδρέα Σαββανή. Αυτή την περίοδο της ζωής του εργάζεται στο καφενείο του θείου του Νικολάου Κόπλα, επί της οδού Μαιζώνος απέναντι από το εργοστάσιο του Γλαύκου, ενώ παράλληλα το βράδυ φοιτούσε στην εμπορική σχολή Πατρών μαζί με τον συνάδελφο Ανδρέα Σαββανή. Από τη σχολή αποφοίτησε το 1958 και το επόμενο έτος προσλαμβάνεται λαμπαδάριος του ιερού ναού Αγ.Διονυσίου του εν Ζακύνθω, με Πρωτοψάλτες τους αιμνήστους Νικόλαο Κολύβρα και Μιχαήλ Φαυλάδη. Ο επόμενος σημαντικός σταθμός στην ιεροψαλτική του πορεία είναι η ανάληψη καθηκόντων ως λαμπαδάριος στον ναό του πολίουχου μας, Αγίου Αποστόλου Ανδρέα το έτος 1960. Εκεί ψάλλει επί 12 έτη, με πρωτοψάλτες τον αείμνηστο δάσκαλό του Νικόλαο Γρηγοριάδη, τον Δημήτριο Νεραντζή και τον Αθανάσιο Παπαναγιώτη. Το 1962 διορίζεται δημοτικός υπάλληλος στο Δήμο Πατρέων και το 1964 νυμφεύεται την Όλγα Κοσμοπούλου με την οποία από-

κτησε 5 παιδιά: Τον Διονύσιο, τον μακαριστό Δημήτρη, την Μαρία, τον Νεκτάριο και την Σοφία. Μετά από 12 χρόνια διακονίας του στον ναό του πολίουχου μας το 1972, αναλαμβάνει ως Πρωτοψάλτης στον Ιερό Μητροπολιτικό Ναό Ευαγγελιστρίας Πατρών, στον ναό όπου βρισκόμαστε σήμερα για να τιμήσουμε την μνήμη και το έργο του. Σε αυτό τον ναό ψάλλει επί 20 συναπτά έτη, έχοντας ως λαμπαδάριους τους Βασίλειο Πρόγκα, Απόστολο Παπαδόπουλο και στη συνέχεια για 17 έτη τον Παναγιώτη

Παπασταύρου.

Όλο αυτό το διάστημα ψάλλει προσκεκλημένος σε ιερές πανηγύρεις διαφόρων ναών της Μητροπολεώς μας αλλά και εκτός αυτής, ενώ ψάλλει και ως λαμπαδάριος με τον Μακαριστό Πρωτοψάλτη Χρυσάνθο Θεοδοσόπουλο καθώς και με τους Πρωτοψάλτες Δημήτριο Νεραντζή, Θεόδωρο Βασιλικό σε διαφορες πανηγύρεις. Το 1988 προσκεκλημένος του νυν Μητροπολίτου Ατλάντας της Αμερικής Αλεξίου μεταβαίνει στην Αμερική όπου ψάλλει στον Ιερό Ναό Αγίου Δημητρίου. Επισκέφθηκε την Ελληνική ομογένεια στην Αμερική άλλες 2 φορές προκειμένου να ψάλλει, τη μια μάλιστα ταξίδεψε με τον π. Μιχαήλ Καραπατάκη Προϊστάμενο τότε του Μητροπολιτικού μας ναού.

Θαύμαζε και παρακολουθούσε τους μεγάλους της ψαλτικής τέχνης: Αθ.Καραμάνη, Εμμανουήλ Χατζημάρκο και Χαρίλαο Ταλιαδωρό. Η φιλομαθεία του τον οδηγεί στον Αθανάσιο Παναγιωτίδη στον οποίο μαθητεύει σε ώριμη πλέον ηλικία λίγο πριν φύγει από αυτή την ζωή. Ως δάσκαλος Βυζαντινής μουσικής παραδίδει μαθήματα στο Παλλάδειο Ωδείο, την μετέπειτα Δώρειο μουσική σχολή. Μεταξύ των μαθητών του κάποιοι διακονούν σήμερα στα ιερά αναλόγια της μητροπολεώς μας: Παναγιώτης Παπασταύρου, Ευθύμιος Μαντζουράνης, Βασίλειος Νικολόπουλος, Αναστάσιος Αρνιακός, Αλέξιος Παπαρηγόπουλος, Βασίλειος Παπαρηγόπουλος, Δημήτριος Δημόπουλος, Βασίλειος Σακκαλής, Ανδρέας Δημητρόπουλος και π. Ιωάννης Δημητρόπουλος.

Από μικρός διαφαίνεται η καλλιτεχνική και ανήσυχη προσωπικότητα του και εκτός της ψαλτικής, τον ελκύει η τέχνη της ζωγραφικής. Παρακολούθησε μαθήματα δια αλληλογραφίας στην Γαλλική σχολή Α με σε και συμμε-

τείχε σε διαφόρους διαγωνισμούς ζωγραφικής. Τον κέρδισε όμως η ιερή τέχνη της Αγιογραφίας την οποία μαθαίνει κοντά στους Σπυρίδωνα Ψαρρό και Νικόλαο Στρατούλη. Την τέχνη αυτή μεταλαμπαδεύει στον γιό του Διονύσιο και στον αδερφό του Μιλτιάδη. Αγιογραφεί διαφόρους ναούς της πόλεώς μας και της ευρύτερης περιοχής. Μεταξύ των ναών που έχει αγιογραφήσει σημειώνουμε τον Ιερό ναό Παναγίας Αλεξιώτισσης, τον Ιερό Ναό Αγ.

Διονυσίου και τον Ιερό Ναό Αγίων Κων/νου και Ελένης Αγυιάς.

Δύο ακόμα ερασιτεχνικές ασχολίες που χαρακτήριζαν τον ανήσυχο χαρακτήρα και την προσωπικότητα του μακαριστού ήταν η αγάπη του για τις πτήσεις με τα αεροπλάνα. Παρακολούθησε μαθήματα στην σχολή ιπταμένων, και έκανε ιδιωτικές πτήσεις με συνοδό ιπτάμενο από τον αερολιμένα Αράξου. Τέλος η αγάπη του για τη θάλασσα τον οδήγησε να αγοράσει ακάφορ και να ανοιγεται κάθε τόσο στον Πατρικό κόλπο όσο και αλλού, απολαμβάνοντας την θάλασσα.

Άφησα για το τέλος την προσφορά του προσφορά του στο σύλλογό μας. Ο Μάκης Φόρτης υπηρέτησε το συλλογό μας από διάφορες θέσεις, αγωνιζόμενος για την καλύτερευση των συνθηκών του ιεροψαλτικού κόσμου. Υπήρξε για αρκετά χρόνια μέλος του Διοικητικού Συμβουλίου, αντιπρόσωπος στην ΟΜΣΙΕ και πρόεδρος του Συλλόγου μας από... Για δεύτερη φορά αναλαμβάνει την προεδρία του Συλλόγου το έτος 1991, θητεία που δεν πρόλαβε να ολοκληρώσει αφού εκοιμήθη στις 30 Απριλίου του 1992.

Σεβασμιώτατε, αγαπητοί συνάδελφοι η αποψινή εκδήλωση ας είναι ένα ευλαβικό μνημόσυνο στο μακαριστό Δάσκαλο και πρωτοψάλτη του οποίου εμείς οι νεότεροι είμαστε ευγνώμονες για όσα πρόσφερε στη Βυζαντινή μουσική, στην τέχνη της Αγιογραφίας και στο σύλλογο μας.

Σας ευχαριστώ...

ΚΑΤΑΓΜΑ ΤΟΥ ΣΚΑΦΟΕΙΔΟΥΣ ΟΣΤΟΥ

Ο καρπός του ανθρώπου περιλαμβάνει 8 οστά, τα οποία είναι τοποθετημένα σε δύο στοίχους. Το σκαφοειδές είναι ένα από αυτά τα 8 οστά και ευρίσκεται στον 1^ο στοίχο και στην κερκιδική πλευρά, δηλαδή προς την πλευρά που είναι ο αντίχειρας. Στον ίδιο στοίχο είναι και τα μηννοειδές, πυραμοειδές και πισοειδές οστό. Στον 2^ο στοίχο είναι τα μείζον και έλασσον πολύγωνο, το κε-

ρωθεί; Τα πρώτα 10 χρόνια είναι δυνατόν να έχουμε σποραδικά ή καθόλου ενοχλήματα και οι βλάβες εντοπίζονται μόνο στο σκαφοειδές. Μεταξύ των 10 και των 20 ετών εμφανίζεται σημαντική φθορά μεταξύ του σκαφοειδούς και της κερκίδας, με σαφή λειτουργική επιβάρυνση. Μετά τα 20 χρόνια εγκαθίσταται αρθρίτιδα του καρπού, δηλαδή πλήρης καταστροφή του, με σημαντική λειτουργική ανεπάρκεια.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΒΕΡΓΟΣ
ΑΡΘΡΟΣΚΟΠΟΣ ΧΕΙΡΟΥΡΓΟΣ
ΟΡΘΟΠΑΙΔΙΚΟΣ - ΤΡΑΥΜΑΤΟΛΟΓΟΣ

ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΑ ΚΑΙ ΔΙΑΓΝΩΣΗ

Το κάταγμα του σκαφοειδούς είναι ύπουλο. Είναι δυνατόν να εκδηλώνεται με μικρό, κυρίως στη βάση του αντίχει-

φαλωτό και το αγκιστρωτό οστό. Σε επαφή με το σκαφοειδές είναι τα μηννοειδές, κεφαλωτό, μείζον και έλασσον πολύγωνο και φυσικά η κερκίδα. Όπως όλα τα οστά, το σκαφοειδές είναι δυνατόν να υποστεί κάταγμα μετά από πτώση. Ο συνήθης μηχανισμός κάκωσης είναι πτώση με τον καρπό μας σε έκταση και η συνήθης ηλικία εμφάνισης είναι 20-30 ετών. Η συχνότητα του κατάγματος του σκαφοειδούς είναι μεγάλη, αντιστοιχεί δε περίπου στο 70% των καταγμάτων των οστών του καρπού και στο 2% όλων των καταγμάτων του ανθρώπινου σώματος.

Η ιδιαιτερότητα των καταγμάτων του σκαφοειδούς είναι ότι παρουσιάζουν υψηλό ποσοστό μη πωρώσεως, ότι δηλαδή δεν κολλάνε. Η παθολογία αυτή ονομάζεται **ψευδάρθρωση** και υπονοεί την δημιουργία μιας ψεύτικης άρθρωσης στην περιοχή του κατάγματος. Οι λόγοι της μη πώρωσης του κατάγματος του σκαφοειδούς είναι πολλοί. Συνήθως, η ψευδάρθρωση του σκαφοειδούς συμβαίνει επειδή δεν διαγνώστηκε το κάταγμα έγκαιρα και φυσικά δεν θεραπεύτηκε. Περίπου το 60% των ψευδάρθρων δεν έχουν υποβληθεί σε καμία θεραπεία. Ακόμη όμως και από τα κατάγματα που διαγνώστηκαν και υποβλήθηκαν στη κατάλληλη αντιμετώπιση, 5% έως 10% αδυνατούν να πωρωθούν. Αυτό οφείλεται στον τύπο του κατάγματος που πιθανόν να παρουσιάζει συντριβή και παρεκτόπιση, στον ανεπαρκή τρόπο ακινητοποίησης, στη διαταραχή της αιματώσεως των οστικών τεμαχίων στη διάρκεια του τραυματισμού και στη βαρύτητα των συνοδών κακώσεων.

Ποιές όμως είναι οι συνέπειες, εάν ένα κάταγμα του σκαφοειδούς δεν πω-

ρα, ή καθόλου πόνο, με ή χωρίς συνοδό οίδημα. Η καλύτερη θεραπεία γίνεται όταν υπάρχει πρώιμη διάγνωση. Κάθε καρπός που χτυπά και πονάει πρέπει να υποβάλλεται σε ακτινολογικό έλεγχο. Και καθώς ένα μικρό κάταγμα είναι δυνατόν να μην απεικονίζεται την ημέρα του τραυματισμού, είναι απαραίτητος συμπληρωματικός έλεγχος μετά μια εβδομάδα, όπου η διαδικασία επούλωσης και η τοπική αφαλάτωση το καθιστά ορατό. Κατάγματα που διαγνώστηκαν μέχρι και 4 εβδομάδες από τον τραυματισμό, έχουν το ίδιο ποσοστό πώρωσης με τα φρέσκα κατάγματα. Στην αντίθετη περίπτωση το ποσοστό της μη πώρωσης είναι ιδιαίτερα υψηλό.

Ευθύς μόλις ένα κάταγμα σκαφοειδούς αναγνωριστεί, θα πρέπει να τυποποιηθεί. Ο Herbert, ένας χειρουργός που άλλαξε το τρόπο θεραπείας των, καθιέρωσε την κατάταξή τους, ως εξής:

* **Τύπου Α:** Τα ρωγμώδη και σταθερά κατάγματα, κυρίως του περιφερικού πόλου.

* **Τύπου Β:** Τα πλήρη και ασταθή κατάγματα της μεσότητας και τα του κεντρικού πόλου.

* **Τύπου Γ:** Τα κατάγματα που παρουσιάζουν καθυστερημένη πώρωση, δηλαδή δεν έχουν κολλήσει στο προβλεπόμενο χρονικό διάστημα, περίπου των 2-3 μηνών.

* **Τύπου Δ:** Τα κατάγματα που έχουν εγκατεστημένη ψευδάρθρωση.

* **Ο διαχωρισμός των καταγμάτων του σκαφοειδούς σε σταθερά ή ασταθή** καθορίζεται από τη σχέση του με τα άλλα οστά του καρπού, όπως αυτή απεικονίζεται στον ακτινολογικό έλεγχο. Έτσι, όταν η γωνία μεταξύ σκαφοειδούς και μηννοειδούς είναι μεγαλύτερη από 70° και

μεταξύ μηννοειδούς και κεφαλωτού μεγαλύτερη από 15°, ή όταν το κάταγμα παρουσιάζει παρεκτόπιση μεγαλύτερη από 1-2 mm, θεωρούμε το κάταγμα του σκαφοειδούς ασταθές. Το είδος του κατάγματος καθορίζει την κατάλληλη θεραπεία. Είναι πιθανόν να απαιτηθεί περαιτέρω έλεγχος με αξονική τομογραφία για την πληρέστερη εικόνα του κατάγματος και με μαγνητική τομογραφία για τον έλεγχο της διατήρησης της αιματικής του επάρκειας. Σε κάθε περίπτωση χρόνιου πόνου στον καρπό, ο ακτινολογικός έλεγχος είναι απαραίτητος, καθώς οι πιθανότητες ενός αδιάγνωστου κατάγματος σκαφοειδούς είναι υπαρκτές.

ΣΥΝΕΧΙΖΕΤΑΙ
Α' ΜΕΡΟΣ

«ΧΑΡΙΝ ΥΓΕΙΑΣ»

*Της ιατρού Ασημίνας Ζανιά-Τσιμάρια
azaniatsimara@gmail.com

ΠΕΡΙ "ΑΘΩΩΝ" ΣΥΜΠΤΩΜΑΤΩΝ...

Στην καθημερινότητα, οι περισσότεροι από εμάς εκδηλώνουμε "αθώα" συμπτώματα, στα οποία δεν δίδουμε ιδιαίτερη σημασία. Ο **λόξυγγας, ο παρμός (φτάρνισμα), το χασμουρητό** ανήκουν σε αυτήν την κατηγορία των συμπτωμάτων. Πόσοι, όμως, γνωρίζουμε γιατί προκαλούνται αυτές οι ενοχλήσεις; Ποια άραγε, να είναι η σημασία τους; Είναι πάντοτε "αθώα";

Θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στα παραπάνω ερωτήματα, περιγράφοντας κάθε σύμπτωμα ξεχωριστά. Ο **λόξυγγας** αποτελεί ένα αρκετά συχνό σύμπτωμα. Η ετυμολογία του όρου δεν είναι απολύτως ξεκαθαρισμένη. Οι περισσότερες απόψεις συγκλίνουν στο ότι, ο όρος **λόξυγγας** προέρχεται από την αρχαία ελληνική λέξη **λύγξ** (λύγξυγγας > λύξυγγας > λόξυγγας), που σημαίνει λυγμός και συχνά την αναφέρει ο Ιπποκράτης. Ο **λόξυγγας είναι ένα αντανάκλαστικό και οφείλεται στη ακούσια σύσπαση του διαφράγματος**, του μυός εκείνου που χωρίζει τη θωρακική από την κοιλιακή κοιλότητα και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στην αναπνοή. Κάθε σύσπαση ακολουθείται από ένα ξαφνικό κλείσιμο των φωνητικών χορδών, η οποία παράγει το χαρακτηριστικό ήχο του λόξυγγα. Τα περισσότερα επεισόδια είναι **παροδικά** (μικρής διάρκειας) και οφείλονται συνήθως:

1. Στην υπερβολική κατανάλωση φαγητού και οινοπνευματωδών ποτών (ειδικά φαγητά με καρυκεύματα ή πολύ κρύα ποτά). 2. Στην κατανάλωση ανθρακούχων αναψυκτικών. 3. Στις απότομες αλλαγές της θερμοκρασίας. 4. Στον έντονο ενθουσιασμό ή το συναισθηματικό στρες. Στις περιπτώσεις που ο **λόξυγγας** διαρκεί μεγαλύτερο **χρονικό διάστημα (> 48 ώρες)** ο πάσχων θα πρέπει να ζητήσει τη γνώμη του ιατρού του, γιατί μπορεί να υποκρύπτονται **παθολογικά νοσήματα** όπως: Πνευμονία, πλευρίτιδα, περιτονίτιδα, παγκρεατίτιδα, χρόνια νεφρική ανεπάρκεια, όγκοι διαφράγματος ή οισοφάγου ή πνευμόνων. Σπανίως, **νευρολογικές διαταραχές**, όπως το αγγειακό εγκεφαλικό επεισόδιο και οι όγκοι του εγκεφάλου, αποτελούν αίτια λόξυγγα. Τέλος και η λήψη **ορισμένων φαρμάκων** (βαρβιτουρικά, στεροειδή, ηρεμιστικά κ.α), δύναται να προκαλέσει λόξυγγα.

Ο **παρμός ή φτάρνισμα** αποτελεί άλλο ένα πολύ συχνό και "αθώο" σύμπτωμα. Ο παρμός ομοιάζει με το αντανάκλαστικό του βήχα, με τη διαφορά ότι αφορά τις ρινικές κοιλότητες και όχι την κατώτερη αναπνευστική οδό. Προκαλείται από τον ερεθισμό του βλεννογόνου των ρινικών κοιλότητων εξαιτίας της παρουσίας αλλεργιογόνων, ξένων ουσιών κ.α. Κατά τη διάρκεια του παρμού η μαλθακή υπερώα και η σταφυλή (ανατομικά μέρη της στοματικής κοιλότητας) κατεβαίνουν, ώστε μεγάλες ποσότητες αέρα να περάσουν γρήγορα στη μύτη και στο στόμα και να απομακρυνθούν οι ξένες ερεθιστικές ουσίες. **Παθολογικές καταστάσεις** που συνδέονται με τον παρμό είναι κυρίως η **αλλεργική ρινίτιδα** καθώς και άλλες μορφές **ρινιτιδών**, ό-

που υπάρχει συλλογή εκκρίσεων στις ρινικές κοιλότητες, από τις οποίες προσπαθεί να απαλλαγεί ο ασθενής. Στην αλλεργική ρινίτιδα η παρουσία αλλεργιογόνων προκαλεί αρχικά κνησμό, ο οποίος στη συνέχεια ακολουθείται από παρμό. Ο παρμός είναι συχνό σύμπτωμα, σε άτομα που ευρίσκονται σε **κλειστούς κλιματιζόμενους χώρους**. Είναι δε ένα από τα ενοχλητικά συμπτώματα στο Σύνδρομο του αρρώστου κτιρίου. Το

σύνδρομο αυτό έχει σχέση με τον τρόπο κατασκευής των σύγχρονων κτιρίων, τα οποία δεν αερίζονται και έχουν πολλά και κακοσυντηρημένα κλιματιστικά. Τέλος, με τον παρμό εκτοξεύονται σταγονίδια τόσο από τις ρινικές κοιλότητες όσο και από το στόμα και γι' αυτό αποτελεί κύριο **τρόπο μετάδοσης ιώσεων και λοιμώξεων**.

Το **χασμουρητό** είναι επίσης ένα πολύ κοινό σύμπτωμα. Δεν είναι απολύτως εξακριβωμένες οι αιτίες που προκαλούν το χασμουρητό, τόσο στους ανθρώπους όσο και στα ζώα. Άνθρωποι όλων των ηλικιών, αναφέρουν το χασμουρητό. Το έμβρυο στην κοιλιά της μητέρας του, αρχίζει να χασμουριέται από την **11η εβδομάδα** της κύησης! Ακόμη ερπετά, πουλιά όπως και τα πλείστα θηλαστικά παρουσιάζουν χασμουρητό. Οι κυριότερες υποθέσεις για την παρουσία αυτού του συμπτώματος είναι ότι: 1. Αποτελεί ένδειξη κούρασης, υπνηλίας, υπερκόπωσης, απουσίας ενδιαφέροντος, πλήξης. 2. Λειτουργεί ως μηχανισμός ένδειξης ψυχολογικής αποσυμφόρησης μετά από κατάσταση έντονης εγρήγορσης ή ετοιμότητας. 3. Αποτελεί τρόπο έκφρασης έντονων συναισθημάτων, όπως θυμού, απάθειας, φοβίας για το μέλλον κ.α. Ο λόγος που **το χασμουρητό είναι μεταδοτικό παραμένει άγνωστος**. Η μεταδοτικότητα του, δεν υπάρχει μόνο μεταξύ των ανθρώπων αλλά και όλων των θηλαστικών. Στην **πρόκληση του χασμουρητού στον εγκέφαλο, εμπλέκονται ο υποθάλαμος και νευροδιαβιβαστές, όπως η ντοπαμίνη, η σεροτονίνη και το νιτρικό οξείδιο**. Η διάρκεια του χασμουρητού, είναι περίπου 6 δευτερόλεπτα. Στην **καθημερινότητά μας, το χασμουρητό είναι και ένα σύστημα προειδοποίησης**. Επί παραδείγματι, **όταν οδηγούμε** και χασμουριόμαστε, είναι σαφές ότι υπάρχει κόπωση και υπνηλία και πρέπει άμεσα να σταματήσουμε την οδήγηση. Σε σπάνιες περιπτώσεις, το χασμουρητό αποτελεί **ένδειξη νοσημάτων**. Χαρακτηριστικά, παρατηρείται σε ασθενείς με νευρολογικές παθήσεις και σε ασθενείς που λαμβάνουν θεραπεία για τη νόσο του Πάρκινσον. Τέλος, υπερβολικό χασμουρητό έχει καταγραφεί λόγω ερεθισμού νεύρων σε περιστατικά καρδιακής προσβολής και ανευρύσματος αορτής.

Ακόμη και τα "αθώα" συμπτώματα, λοιπόν, διαδραματίζουν κάποιο ρόλο για τον ανθρώπινο οργανισμό και όταν επιμένουν δεν πρέπει να τα αμελούμε!

* Η κα Ασημίνα Ζανιά-Τσιμάρια είναι πνευμονολόγος-φυμματολόγος. Σπούδασε στην Ιατρική του Πανεπιστημίου Πατρών και πραγματοποίησε την εξειδίκευσή της στο Πανεπιστημιακό Νοσοκομείο Ρίου. Πλέον προσφέρει τις ιατρικές της υπηρεσίες σε ιδιωτικό επίπεδο.

ΑΚΡΟΤΗΡΙΟΥ 17
ΨΑΡΟΦΑΙ ΠΑΤΡΑΣ

ΤΗΛ.: 2610/321.511 -
ΟΙΚΙΑΣ 2610/310.317
& ΚΙΝ.: 6945/795.725

Ο Απόστολος Θωμάς

«Ο κύριός μου και ο θεός μου» Ιω.κ', 28)

Ο απόστολος Θωμάς, «εις εκ των δώδεκα», αναφέρεται στον κατάλογο των μαθητών του Ιησού, σύμφωνα με τους Ευαγγελιστές (Ματθ. ι,3 – Μάρκ. Ι,17- Λουκ. ζ', 15) και τις Πράξεις των Αποστόλων (α', 18).

Το όνομα «Θωμάς» είναι αραμαϊκής προελεύσεως (Thoma) και στα ελληνικά σημαίνει «Δίδυμος» (Ιω. α',24). Σύμφωνα με παλαιά παράδοση ήταν, πράγματι, δίδυμος με μία αδελφή του που έφερε το όνομα Λυσία. Καταγόταν και αυτός από τη Γαλιλαία, όπως και οι λοιποί απόστολοι, εκτός του Ιούδα, που ήταν Ιουδαίος (Καριώθ νότιας Ιουδαίας).

Η βιβλική παράδοση μας δίνει λίγες πληροφορίες για τον Θωμά. Εκτός από τον κατάλογο των «Δώδεκα», ο Ευαγγελιστής Ιωάννης μνημονεύει τον Θωμά, όταν ο Κύριος τους πληροφορήσε για την «κοίμησή» του Λαζάρου και την πρόθεσή Του να μεταβεί στην Βηθάνια, «εἶπεν οὖν Θωμάς ο λεγόμενος Δίδυμος τοῖς μαθηταῖς, ἀγωμεν καὶ ἡμεῖς ἵνα ἀποθάνωμεν μετ' αὐτοῦ» (ια', 16). Αυτή η φράση του Θωμά φανερώνει, σύμφωνα με τους ερμηνευτές, τη θερμή αγάπη που έτρεφε για τον Ιησού.

Από άποψη χαρακτήρος «ήτο εκ των ερευνητικών εκείνων φύσεων, αίτινες ζητοῦσι να ἔχωσι πάντοτε σαφεῖς καὶ συγκεκριμέναις παραστάσεις καὶ απτάς αποδείξεις περί εκείνων εἰς α πιστεύουσιν» (Π. Μπρατσιώτης). Έτσι εξηγείται η ερώτησή του στον Ιησού "Κύριε, οὐκ οἶδαμεν πού υπάγεις, πῶς οἶδαμεν τὴν οδόν;" (Ιω. ιδ',5), όταν ο Κύριος στην αρχιερατική Του προσευχή, μεταξύ άλλων, εἶπε στους συμαθητές Του: «...εάν πορευθῶ καὶ ετοιμάσω τόπον ὑμῖν, πάλιν ἔρχομαι καὶ παραλήψομαι ὑμᾶς πρὸς ἐμαυτόν, ἵνα ὅπου ἐμῖ ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ᾔητε» (Ιω. ιδ', 3-4). Έτσι, επίσης, εξηγείται η απάντησή του στους μαθητές του όταν, μετά την Ανάστασή Του, εμφανίστηκε σ' αυτούς ο Κύριος και του εἶπαν: «**Εωράκαμεν τον Κύριον**», "Εάν μη ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν καὶ βάλλω εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω» (Ιω.κ',25).

Με αφορμή την «απιστία» του Θωμά θα μπορούσαμε να σχολιάσουμε και άλλες αρνητικές περιπτώσεις που σημειώθηκαν στην αποστολική «Δωδεκάδα». Βεβαίως την πρώτη θέση κατέχει η προδοσία του Ιούδα! Μία επαίσχυντη πράξη του μαθητή προς τον Διδάσκαλο. Μία πράξη, που, χωρίς την σώζουσα μετάνοια, οδήγησε τον προδότη μαθητή στον θάνατο. «Τότε ἰδὼν ὁ Ιούδας, ὁ παραδούς αὐτόν ὅτι κατεκρίθη...έστρεψε τὰ τριάκοντα ἀργύρια...καὶ ἀπελθὼν ἀπήγγαστο» (Ματθ. κζ',3-5).

Επίσης, σοβαρό παράπτωμα υπήρξε και η άρνηση του Πέτρου! Το «οὐκ οἶδα αὐτόν» που εἶπε στην «παιδίσκη» και στους άλλους που τον κατηγορήσαν ως μαθητή του Ιησού, φανερώνει τη σοβαρή πτώση του Πέτρου. Όμως, όπως μας πληροφορεῖ ο Ευαγγελιστής «καὶ παραχρήμα ἐτί λαλούντος αὐτοῦ ἐφώνησεν ἀλέκτωρ καὶ στραφεὶς ὁ Κύριος ἐνέβλεψεν τῷ Πέτρῳ, καὶ ὑπεμνήσθη ὁ Πέτρος τοῦ λόγου τοῦ Κυρίου, ὡς εἶπεν αὐτῷ ὅτι πρὶν ἀλέκτορα φωνῆσαι σήμερον ἀπαρνήσῃ με τρίς. Καὶ ἐξελθὼν ἔξω ἔκλαυσεν πικρῶς» (Λουκ. κβ', 60-62).

Η μετά δακρύων μετάνοια του Πέτρου όχι μόνον τον έσωσε, αλλά και τον κατέστησε τον «κορυφαῖον» των μαθητών του Κυρίου.

Σημεῖα φιλοδοξίας και πρωτοκαθεδρίας έδειξαν και οι υιοί Ζεβεδαίου, Ιάκωβος και Ιωάννης. «**Τότε προσήλθεν αὐτῷ ἡ μήτηρ τῶν υἱῶν Ζεβεδαίου μετὰ τῶν υἱῶν αὐτῆς προσκυνούσα καὶ ἀποῦσα τι ἀπ' αὐτοῦ. Ὁ δὲ εἶπεν αὐτῇ, τί θέλεις; Λέγει αὐτῷ, εἰπέ ἵνα καθίσωσιν οὗτοι οἱ δύο υἱοί μου εἰς ἐκ δεξιῶν καὶ εἰς ἐξ ἐξουνύμων σου ἐν τῇ βασιλείᾳ σου... καὶ ἀκούσαντες οἱ δέκα ἠγανάκτησαν περὶ τῶν δύο ἀδελφῶν...**».

Και συνεχίζει ο Ευαγγελιστής Ματθαῖος, «ο δὲ Ἰησοῦς προσκαλεσάμενος αὐτοὺς εἶπεν, οἰδατε ὅτι οἱ ἄρχοντες τῶν ἐθνῶν κατακυριεύουσιν αὐτῶν καὶ οἱ μεγάλοι κατεξουσιάζουσιν αὐτῶν. Οὐχ οὕτως ἐστὶν ἐν ὑμῖν, ἀλλ' ὅς ἐάν θέλῃ ἐν ὑμῖν μέγας γενέσθαι ἔσται ὑμῶν διάκονος... ὥστερ ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου οὐκ ἦλθεν διακονηθῆναι, ἀλλὰ διακονῆσαι καὶ δοῦναι τὴν ψυχὴν αὐτοῦ λύτρον ἀντὶ πολλῶν» (κ', 20-28).

Και η τελευταία περίπτωση είναι αυτής της λεγομένης «απιστίας» του Θωμά. Όπως παρατηρούμε, η Εκκλησία διατήρησε στη μνήμη της και στα γραπτά της (Ευαγγέλια) όλες αυτές τις αρνητικές περιπτώσεις, χωρίς δισταγμούς και χωρίς καμιά προσπάθεια απόκρυψης αὐτῶν τῶν γεγονότων. Οι Ευαγγελιστές δεν παρασιποῦν ούτε την προδοσία του Ιούδα, ούτε τις λοιπές αρνητικές περιπτώσεις των μαθητῶν του Κυρίου. Τις παρουσιάζουν χωρίς ιδιαίτερα σχόλια, κυρίως για διδακτικούς σκοπούς.

Ο ι. Χρυσόστομος σημειώνει: «**Σκόπει δε μοι το φιλάληθες τῶν ἀποστόλων, πῶς τὰ ἐλαττώματα οὐ κρύπτουσιν, οὔτε τὰ εαυτῶν, οὔτε τὰ ἐτέρων, ἀλλὰ μετὰ πολλῆς ἀναγράφουσι τῆς ἀληθείας**».

Ο Θωμάς, λοιπόν, «οὐκ ἦν μετ' αὐτῶν ὅτε ἦλθεν ὁ Ἰησοῦς». Απουσίαζε στην πρώτη επίσκεψη του ἀναστηθέντος Χριστοῦ στους μαθητές Του. «Ἐλεγον οὖν αὐτῷ οἱ ἄλλοι μαθηταί, εωράκαμεν τὸν Κύριον». Γεμάτοι χαρά, αφού εἶδαν τὸν Διδάσκαλό τους με τὰ ἴδια τους τὰ μάτια καὶ δέχτηκαν τὴν εἰρήνη Του, σπεύδουν νὰ καταστήσουν κοινωνὸν αὐτῶν τῶν αἰσθημάτων τους καὶ τὸν Θωμά. Αὐτός, ὅμως, δυσπιστεῖ, ἀμφιβάλει! Εἶχαν ὅλοι τους οἱ ἀποστολὸι ἀπιστήσῃ σὲς μυροφόρες, ὅταν «ὑποστρέψασαι ἀπὸ τοῦ μνημείου ἀπήγγειλαν ταῦτα πάντα τοῖς ἑνδέκα... καὶ ἐφάνησαν ἐνώπιον αὐτῶν ὡσεὶ λήρος τὰ ῥήματα ταῦτα, καὶ ἠπίστουν αὐταῖς» (Λουκ.κδ', 9-11). Γί' αὐτὸ καὶ τώρα ὁ Θωμάς ἀμφιβάλει, δισπιστεῖ σὲς ἀποκάλυψη τῶν συμμαθητῶν του, ὅταν του

αναγγέλλουν «Εωράκαμεν τὸν Κύριον». Δεν δισπιστεῖ σὲς Ἀνάστασιν τοῦ Διδασκάλου του. Πρὸ οκτῶ ἡμερῶν βρέθηκε με τοὺς λοιποὺς μαθητὲς σὲς ἀνάστασιν τοῦ τετραήμερου σὲς τῶνο Λαζάρου. Εἶχε δεῖ καὶ τῖς δύο ἄλλες ἀναστάσεις που ἐτέλεσε ὁ Ἰησοῦς, σὲς γίῳ τῆς χήρας μάνας σὲς τὴν Ναὶν καὶ τῆς μονάκριβης θυγατέρας τοῦ Ἰάειρου. Εἶχε αρκετὲς φορές ἀκούσει ἀπὸ τὸν ἴδιον τὸν Κύριο γίῳ τὸ Πάθος καὶ τὴν

Ανάστασή Του. Κυρίως, ἀμφιβάλει σὲς ἐμφάνισή Του σὲς τοὺς λοιποὺς μαθητὲς, δὲς δέχεται ἀξίῳπιστη τὴν μαρτυρία τους

«**εωράκαμεν τὸν Κύριον**». Γί' αὐτὸ θὰ τοὺς ἀπαντήσῃ: «Εάν μη ἴδω ἐν ταῖς χερσίν αὐτοῦ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλλω τὸν δάκτυλόν μου εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ βάλλω τὴν χεῖρά μου εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ, οὐ μὴ πιστεύσω». Ὅπως σημειώνει ὁ ι. Χρυσόστομος, «Τὴν δια τῆς αἰσθησεως τῆς παχυτάτης ἐξήτει πίστιν, καὶ οὐ δὲ τοῖς οφθαλμοῖς ἐπίστευσεν. Οὐ γὰρ εἶπεν: «**Ἄν μη ἴδω, ἀλλ' ἐάν μη ψηλαφήσω... μὴπως φαντασία τὸ ὁρώμενον**». Θέλει νὰ δεῖ αὐτὸ που εἶδαν οἱ λοιποὶ μαθητὲς, ὅταν ὁ Ἰησοῦς «... ἔσθη εἰς τὸ μέσον καὶ λέγει αὐτοῖς. Εἰρήνη ὑμῖν. Καὶ τοῦτο εἰπὼν ἔδειξεν αὐτοῖς τὰς χεῖρας καὶ τὴν πλευράν αὐτοῦ». Γί' αὐτὸ, «**ζητεῖ καὶ αὐτὸς ἰδεῖν αὐτόν, καὶ οὐ μόνον τοῦτο, ἀλλὰ καὶ τὸν τύπον τῶν ἡλῶν, καὶ οὐ μέχρι τούτων ἴσθησι τὸ περιέργον, ἀλλὰ καὶ βαλεῖν τὸν δάκτυλον εἰς τὸν τύπον τῶν ἡλῶν καὶ τὴν χεῖρά εἰς τὴν πλευράν αὐτοῦ**» (Ζηγαβινός). Καὶ ὁ Κύριος εκπληρώνει τὴν ἐπιθυμία τοῦ Θωμά, ὅχι ἀμέσως, ἀφού, «...μεθ' ἡμέρας οκτῶ πάλιν ἦσαν ἔσω οἱ μαθηταί αὐτοῦ, καὶ Θωμάς μετ' αὐτῶν. Ἐρχεται ὁ Ἰησοῦς τῶν θυρῶν κεκλεισμένων, καὶ ἔσθη εἰς τὸ μέσον καὶ εἶπεν. Εἰρήνη ὑμῖν. Εἴτα λέγει τῷ Θωμᾷ, φέρε τὸν δάκτυλόν σου ὡδε καὶ ἴδε τὰς χεῖράς μου, καὶ φέρε τὴν χεῖρά σου καὶ βάλε εἰς τὴν πλευράν μου, καὶ μὴ γίνου ἄπιστος, ἀλλὰ πιστός».

Ο Κύριος ἐπαναλαμβάνει σὲς Θωμά τὰ ἴδια του ἀκριβῶς τὰ λόγια, ὅτι ἀκριβῶς εἶχε ζητήσῃ. «**Τοῖς ῥήμασιν ἐχρήσατο τοῖς αὐτοῖς, καὶ σφόδρα ἐπιτημητικῶς καὶ εἰς τὸ ἐξῆς παιδευτικῶς. Εἰπὼν γὰρ φέρε τὸν δάκτυλόν σου... ἐπήγγαγε. Καὶ μὴ γίνου ἄπιστός, ἀλλὰ πιστός**» (Χρυσόστομος).

Καὶ τότε ὁ Θωμάς συγκλονισμένος «ἀπεκρίθη καὶ εἶπεν αὐτῷ, ὁ Κύριός μου καὶ Θεός μου». Κατὰ νεώτερο σχολιαστή. "Ἦδη ὁ Θωμάς ἀνακλιθεὶς εἰς τὴν οἴστιν δὲς ἀναγνώριζε ἀπλῶς τὸν Ἰησοῦν ὡς Κύριον... ἀλλ' ὁμολογεῖ καὶ τὴν θεότητά του ἐν ὑψηλότερα ἐννοία, ὡς οὐδεὶς μέχρι τοῦδε εἶχεν ὁμολογήσῃ αὐτήν. Πιστεύω καὶ ἀναγνώριζω, ὅτι εἶσαι ὁ Κύριός μου καὶ ὁ Θεός μου».

Σύμφωνα με άλλες μαρτυρίες, «εἶναι πιθανώτατον, ὅτι ὁ Θωμάςδεν ἔτεινε τὴν χεῖρά αὐτοῦ ὅπως ψαύσῃ δια τοῦ δακτύλου τὸ σῶμα τοῦ Κυρίου. Ἡ θέα τοῦ Κυρίου καὶ οἱ λόγοι αὐτοῦ παρήγαγον ἐς αὐτόν στιγμιαίως ἀκράδαντον πεποιθισιν, ὅτι ὁ Κύριος ἀνέστη». Ὁ Ζηγαβινός σημειώνει: «ἰδὼν...αὐτίκα καὶ ἐπίστευσε, μὴ ἀναμείνας ψηλαφήσαι». Δια τῆς θέας καὶ οὐχί δια τῆς ψαύσεως ἐπίστευσεν ὁ Θωμάς. Διο καὶ ὁ Ἰησοῦς δὲς λέγει πρὸς αὐτόν, ἐπίστευσας διότι ἐψηλάφησάς με, ἀλλὰ «ὅτι ἐωράκάς με πεπιστευκάς».

Έτσι, ὁ Θωμάς ἀποκαθίσταται σὲς ἀποστολική θέση καὶ σειρά που κατεῖχε σὲς κύκλο τῶν «Δώδεκα» καὶ ἔδωσε αφορμὴ καὶ σὲ ὅσους δὲς εἶδαν αἰσθητὰ ἀναστημένο τὸν Κύριον νὰ τοὺς μακαρίσῃ λέγοντας, «μακάριοι οἱ μὴ ἰδόντες καὶ πιστεύσαντες». Κι ἐμεῖς ὁμολογοῦμε κάθε φορά που λέμε τὴν ἀναστάσιμη ευχή. «Ἀνάστασιν Χριστοῦ θεασάμεθα...».

Τέλος, ὁ ἀπόστολος Θωμάς, μετὰ τὴν Ἀνάληψιν τοῦ Κυρίου, θὰ ἀναμείνει μαζί με τοὺς λοιποὺς μαθητὲς σὲς υπερῶνον τὴν ἐπιφοίτηση τοῦ Ἁγίου Πνεύματος, ὅπως τοὺς τὸ εἵχευποσχεθεῖ ὁ Διδάσκαλός τους. Καὶ, πράγματι, «... ἐν τῷ συμπληροῦσθαι τὴν ἡμέραν τῆς πεντηκοστής... Ἐγένετο ἄφνω ἐκ τοῦ οὐρανοῦ ἦχος ὥστερ φερομένης πνοῆς βιαίας καὶ ἐπλήρωσεν ὅλον τὸν οἶκον οὐ ἦσαν καθήμενοι, καὶ ῥέοντες αὐτοῖς διαμεριζόμεναι γλώσσαι ὡσεὶ πυρός, καὶ ἐκάθισεν ἐφ' ἑνὰ ἕκαστον αὐτῶν, καὶ ἐπλήθησαν πνεύματος ἁγίου...» (Πραξ. Β' 1-4).

Έτσι καὶ ὁ Θωμάς μετὰ καὶ τὴ δική του Πεντηκοστή, σύμφωνα με τὴν παραγγελία τοῦ Κυρίου, «πορευθέντες μαθητεύσαντες πάντα τὰ ἔθνη» (Ματθ. κ4,19), ἄρχισε ἑνὰ πλοῦσιο ἱεραποστολικὸ ἔργο, σύμφωνα με πολλὲς ἐξωβιβλικὲς παραδόσεις. «Οὕτως κατὰ παλαισιτάτην παράδοσιν, ἀπαιτῶσαν ἤδη παρὰ τῷ Ὁριγένη (3ος αἰ.)... ὁ Θωμάς ἐκήρυξεν ἐν παρθία, κατὰ τὸν ἱερώνυμον ἐν Περσία, κατὰ δὲ τὸν Ρουφίνον καὶ ἄλλους ἐτάφη ἐν Ἐδέσση» (Παν. Μπρασιώτης). Σύμφωνα με μεταγενέστερες εἰδήσεις, ὁ Θωμάς ἐκήρυξε σὲς ἀνατολικὲς Ἰνδίες. Εκεί, σύμφωνα με τὸ ρωμαϊκὸ καὶ μαρτυρολόγιό υπέστη μαρτυρικὸ θάνατο, κατὰ διαταγὴ τοῦ βασιλέως τῆς χώρας. Οἱ ἐκεῖ ὑπάρχουσες ἐκκλησίες, δυστυχῶς ἀνήκουσες σὲς ἀίρεση τοῦ Νεστορίου, ἀνάγουν τὴν ἰδρυσὴ τους σὲς ἀπόστολο Θωμά καὶ γί' αὐτὸ καλοῦνται χριστιανοὶ τοῦ ἁγίου Θωμά ἢ Θωμαῖστές.

Υπάρχει καὶ ἀπόκρυφον Ευαγγέλιο που φέρει τὸ ὄνομα τοῦ Θωμά, που πραγματεῦεται τὰ τῆς παιδικῆς ἡλικίας τοῦ Ἰησοῦ. Θεωρεῖται νόθον ἢ ψευδεπίγραφον, ὡς ἔργο αἰρετικῶν. Επίσης σώζονται πολλὲς ἐγκωμιαστικὲς ὁμιλίες σὲς ἀπόστολο Θωμά, ὅπως τοῦ ι. Χρυσόστομου, τοῦ Ζυγαβηνοῦ, τοῦ Συμεῶν τοῦ Μεταφραστή κ.α. Μάλιστα ὁ Μεταφραστὴς σημειώνει ὅτι ὁ ἀπόστολος Θωμάς ἔφτασε ὡς ἱεραπόστολος μέχρι τὴν Κίνα.

Ἡ Εκκλησία μας τελεῖ τὴν μνήμη τοῦ σὲς 6 Οκτωβρίου, ἐνῷ ἡ Δυτικὴ τὸν εορτάζει σὲς 21 Δεκεμβρίου.

Όμως πιο γνωστή εἶναι ἡ Κυριακή τοῦ Θωμά ἢ Ἀντίπασχα που εἶναι ἡ ἀμέσως ἐπομένη Κυριακή τοῦ Πάσχα. Τότε γίνεται καὶ ἡ ἀνάγνωση τῆς Ευαγγελικῆς περικοπῆς (Ιω. κ', 19-31), που καταλήγει με τὴ συγκλονιστικὴ καὶ θεολογικὴ φράση τοῦ Θωμά: «**Ὁ Κύριός μου καὶ θεός μου**».

ΤΙΣ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΘΑ ΛΑΜΠΡΥΝΕΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΥΣΙΑ ΤΗΣ. Η ΤΙΜΙΑ ΚΑΡΑ ΤΟΥ ΑΠΟΣΤΟΛΟΥ ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ

30 χρόνια Αρχιερατείας του Σεβασμιωτάτου κ.κ. Αλεξάνδρου

Με αφορμή τὴ συμπλήρωση τριάντα χρόνων σὲς ὑψηλὸ ἀξίωμα τῆς ἀρχιερωσύνης τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ.κ. Αλεξάνδρου, οἱ συνεργάτες τοῦ σὲς ἱερὰ Μητρόπολη καὶ τ' ἀπανταχοῦ πνευματικοπαῖδια τοῦ, ἀποφάσισαν νὰ πραγματοποιήσουν σειρά ἐκδηλώσεων γίῳ νὰ τιμήσουν τὸν Ἐπίσκοπό τους.

Οἱ ἐκδηλώσεις ξεκινοῦν σὲς 3 Μαΐου ἀπὸ τὴ γενέτειρα τοῦ Σεβασμιωτάτου, τὸ χωριὸ Πάπαρι καὶ θὰ ολοκληρωθοῦν σὲς 6 Μαΐου με πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία σὲς ἱερὸ Ναὸ Ἁγίου Βασιλείου ἐνῷ σὲς 5 Μαΐου θὰ λάβει χώρα ἐκδήλωση σὲς Πνευματικὸ Κέντρο τῆς Τριπόλεως.

Τὸ πρόγραμμα τῶν ἐκδηλώσεων ἔχει ὡς ἐξῆς:

Σάββατο 3 Μαΐου 2014, ὡρα 6 μ.μ.

Πολυαρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὸν Ἑνοριακὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Νικολάου Πάπαρι (Γενέτειρα τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου)

Κυριακὴ 4 Μαΐου 2014, ὡρα 7 π.μ.

Αρχιερατικὸν Συλλεiturγὸν εἰς τὸν ἱερὸν Ναὸν Κοιμήσεως Θεοτόκου Χρυσοβιτισίου καὶ ἱερὸν Μνημόσυνον τοῦ Πολεμάρχου Θεοδώρου Κολοκοτρώνη εἰς ἀνάμνησιν τῆς ἀναγνώρισεῶς τοῦ ὑπὸ τῶν Προκρίτων ὡς ἀρχηγοῦ τοῦ ἀγώνος τῆς Πελοποννήσου.

Όρα 6 μ.μ.: Υποδοχὴ Τιμίας Κάρας Ἁγίου Ἀνδρέου τοῦ Πρωτοκλήτου, Πολιούχου τῆς πόλεως τῶν Πατρέων (Πλατεία Πετρινού, ἔμπροσθεν Μαλλιαροπούλειου Θεάτρου).

Πανηγυρικὸς Πολυαρχιερατικὸς Ἑσπερινὸς εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Όρα 9.30μ.μ.: ἱερὰ Ἀγρυπνία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Δευτέρα 5 Μαΐου 2014, Όρα 7 π.μ.:

Όρθρος καὶ Πανηγυρικὴ Πολυαρχιερατικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

Όρα 7 μ.μ.: Εκδήλωση Τιμῆς εἰς τὸ Ἀποστολοπούλειον Πνευματικὸν Κέντρον τοῦ Δήμου Τριπόλεως διὰ τὴν συμπλήρωσιν Τριάκοντα Ἐτῶν Αρχιερατείας τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μαντινείας καὶ Κυνουρίας κ.κ. ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ.

α. Ομιλία παρὰ τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Πατρῶν κ.κ. ΧΡΥΣΟΣΤΟΜΟΥ

β. Ἀπόδοσις Ἐκκλησιαστικῶν Ὑμνων ἐκ τοῦ βυζαντινοῦ χοροῦ τῆς ἱερᾶς Μητροπόλεως Μαντινείας καὶ Κυνουρίας «Ἁγιος Νεοιερομάρτυς Λάζαρος ὁ Τριπολίτης», ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ κ. Βασιλείου Γεωργαρά.

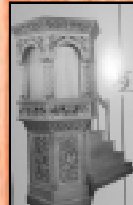
γ. Παρουσίασις παραδοσιακῶν χορῶν τοῦ Χορευτικοῦ Συγκροτήματος τοῦ Συλλόγου τῶν ἀπανταχοῦ Παπαραιῶν

Τρίτῃ 6 Μαΐου 2014, ὡρα 7 π.μ.:

Όρθρος καὶ Πανηγυρικὴ Θεία Λειτουργία εἰς τὸν Μητροπολιτικὸν ἱερὸν Ναὸν Ἁγίου Βασιλείου Τριπόλεως.

**ΕΚΚΛΗΣΙΑΣΤΙΚΑ
ΣΥΛΟΓΑΥΠΤΑ
ΧΕΙΡΟΠΟΙΗΤΑ**

**ΠΕΡΙΚΛΗΣ
Γ. ΘΕΟΦΑΝΗΣ**

**ΤΕΜΠΛΑ
ΘΡΟΝΟΙ
ΑΜΒΩΝΕΣ
ΠΑΓΚΑΡΙΑ**

**ΠΡΟΣΚΥΝΗΤΑΡΙΑ
ΕΠΙΤΑΦΙΟΙ
ΚΑΡΕΚΛΕΣ
ΣΤΑΣΙΔΙΑ**

**Αλεξ. Υψηλάντου 106
& Αγ. Νικολάου - Πάτρα
Τηλ.: 2610 278.829
- Κιν.: 6944 766.005**